

GEZ A-1	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość BRO CZYNA
1. Nazwa ZESPÓŁ DWORSKO-PARKOWY (DWÓR I PARK)	2. Czas powstania k. XIX w		
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym  Widok od strony wjazdu. Elewacja frontowa, północna.			4. Adres Broczyna 11 dz. nr 70, cz dz. 19,30/1, 30/5, 30/6, 30/9 obręb Broczyna N: 54°08'52.48" E: 16°57'57.22"
			5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino
			6. Formy ochrony wpis do rejestru zabytków z dn. 30.11.1986 poz. rej. zabytków woj. pomorskiego A-1136

Dwór w stylu neoklasycystycznym został wybudowany pod koniec XIX w. Do 1909 r. posiadłość należała z przerwami do rodu Zitzewitz, następnie kupił ją Paul Kluge, a w 1926 r. dr Helmuth Hendel, który jest autorem wydanych w 1960 r. książek „Zwischen Kiefern und Wacholder“, „Jagd und Fischwaid in Hinterpommern und Ostpreußen“, m. in. o historii Broczyny i okolic. W trakcie II wojny światowej dwór został doszczętnie splądrowany i do 1947 r. stał pusty, co wiązało się też z wysiedleniem ludności niemieckiej w latach 46-47. Park przy dworze składa się z dwóch części: parku dworskiego oraz parku leśnego, który ciągnie się na południe od parku dworskiego, wzdłuż strumienia.

Park powstał pod koniec XIX w. wraz z dworem, w stylu naturalistycznym.

Po wojnie część leśna parku przeszła pod administrację Lasów Państwowych, a część dworska parku wraz z dworem zaadaptowana została na potrzeby ośrodka wczasów rodzinnych PZB w Kołobrzegu. Nie zachowały się plany parku, w latach powojennych wycięto ok. 70% drzewostanu. Obecnie w posiadłości mieści się Chrześcijański Ośrodek dla Osób Uzależnionych Teen Challenge.

Stan zachowania dworu jest dobry, bryła i detal architektoniczny zostały zachowane, wnętrza przystosowane na potrzeby ośrodka. Obiekt jest zadbane, otoczony zadbanym parkiem. Nie zachowały się osie kompozycyjne, ścieżki i mała architektura historycznego założenia parkowego. Zlikwidowano historyczny wjazd na posesję. Zachowany starodrzew jest w stanie dobrym.

postulaty konserwatorskie:

- utrzymać założenie dworsko parkowe w niezmienionym układzie
- zachować bryłę i detal dworu

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ A-2		KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość CETYŃ	
1. Nazwa KOŚCIÓŁ FILIALNY P.W. NAJŚWIĘTSZEGO ZBAWICIELA WRAZ Z OTOCZENIEM (CMENTARZ PRZYKOŚCIELNY I DRZEWOSTAN)		2. Czas powstania 1686 r., przebud. 1916 r.		4. Adres Cetyń 6 działka nr 7/2, cz. dz. 7/4 obręb Cetyń N: 54° 13' 23.592" E: 17° 9' 6.28"	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym					
				5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino	
Widok od pn.-wschodu, elewacja szczytowa z prezbiterium (wschodnia) i boczna (północna)				6. Formy ochrony wpis do rejestru zabytków z dn. 21.12.1965 poz. rej. zabytków woj. pomorskiego A-391	

Pierwsza wzmianka o wsi pochodzi z XIV w. Już wtedy była własnością rodziny Puttkamerów. W rękach tego rodu pozostała do 1945 r.

H. Schulz w "Der Kreis Rummelsburg" z 1938 r. wymienia kościół w Cetyniu jako budowlę szachulcową, w tym czasie już otynkowaną. Na chorągiewce wiatrowej na wieży kościoła widnieje data 1686, prawdopodobnie rok budowy kościoła. Kościół został gruntownie przebudowany w 1754 r. (j. Mańkowska - Jurczak) oraz w XIX w., a także remontowany i przebudowywany w latach 1916, 1933, 1956.

Korpus obecnej świątyni jest murowany, jednak w 1996 r. odkryto podczas remontu w prezbiterium fragment ściany o konstrukcji ryglowej.

Na elewacji wschodniej widnieje data 1916. Jest to zapewne data tej zasadniczej przebudowy kościoła.

Po wojnie kościół został poświęcony 4.04.1948 r. i był kościołem filialnym katolickiej parafii w Kołczygłowach.

Cmentarz ewangelicki naokoło kościoła pochodzi z poł. XIX w. obecnie nieczynny, w miejscu cmentarza jest murawa, pozostał starodrzew. Utworzono lapidarium na terenie dawnego cmentarza.

Stan zachowania zabytku dobry.

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ A-3		KARTA ADRESOWA ZABYTKU	3. Miejscowość POBOROWO
1. Nazwa ZESPÓŁ PAŁACOWO-PARKOWY (PAŁAC I PARK)		2. Czas powstania 2. poł. XVIII w.	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym			4. Adres Poborowo 16 dz. nr 241, cz. dz. nr 7/11 obręb Poborowo N: 54° 12' 45.364" E: 17° 9' 55.346"
			5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino
			6. Formy ochrony wpis do rejestru zabytków z dn. 18.03.1965 oraz 12.01.2012 poz. rej. zabytków woj. pomorskiego A-348

Elewacja frontowa pałacu, strona południowa. Widok z wnętrza założenia folwarcznego.

8. Historia, opis i wartości

Wieś Poborowo należy do najstarszych posiadłości rodu von Puttkamer. W XVIII w. do majątku należało 7 dużych gospodarstw, kuźnia, folwark "Sagemuhl" z tartakiem i młynem wodnym. Początki samego folwarku, który był podstawą gospodarczą majątku sięgają XVI w. Pod koniec XVIII w. powstał obok drugiego folwarku "Schaferei" Owczary. Oba stanowiły całość i należały do jednego właściciela.

Zespół pałacowo folwarczny w Poborowie składał się z pałacu, budynku służbówki, stodoły, spichlerza, stajni, cielętnika, chlewni, wiaty, budynku magazynowo-gospodarczego, magazynu gorzelni, gorzelni.

Pałac w Poborowie powstał w połowie XVII wieku. To trójkondygnacyjny obiekt na kamienno-ceglanej podmurówce z barokowym wyposażeniem. Od 1961 r. jest wpisany do rejestru zabytków. Wokół niego zlokalizowane są dawne zabudowania folwarczne - stodoła, spichlerz, stajnia, magazyny). Przypałacowy park (pierwotnie miał około 5,3 ha) rozwijany był do XIX wieku.

Po 1945 r. majątek przejął Skarb Państwa i utworzono tu PGR Poborowo, który funkcjonował do końca lat 80-tych XX w. Za czasów działania PGR przebudowano niektóre obiekty, zmieniono im funkcję, przystosowując do działania PGR-u, w latach 70-tych rozebrano gorzelnię. Obiekty podupadły, a w pożarze pałac stracił jedno skrzydło. Obecnie zespół pałacowo folwarczny należy do osoby prywatnej, pałac przeszedł remont konserwatorski. Zespół folwarczny obecnie stanowi część gospodarstwa ekologicznego.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania zabytku dobry.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ A-4	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość TRZEBIELINO
1. Nazwa KOŚCIÓŁ PARAFIALNY P.W. NIEPOKALANEGO SERCA NMP WRAZ Z OTOCZENIEM I CMENTARZEM	2. Czas powstania 1688-1691 r.	4. Adres ul. Wiejska 20 dz. nr 112 obręb Trzebielino N: 54° 11' 53.248" E: 17° 5' 28.005"	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym 			5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino
Elewacja północna.			6. Formy ochrony wpis do rejestru zabytków z dn. 26.03.1960 poz. rej. zabytków woj. pomorskiego A-169

8. Historia, opis i wartości

Kościół parafialny p.w. Niepokalanego Serca Maryi w Trzebielinie został zbudowany w latach 1688-1691 jako fundacja ówczesnych właścicieli ziemskich Trzebielina Joachima i Ewy Elżbiety Goltzów oraz ich syna Kacpra. Wieża została dobudowana w połowie XVIII wieku. W roku 1888 gruntownie odrestaurowany. Kaplica od strony północnej została dostawiona w 1953 roku. W oknach prezbiterium są umieszczone witraże wykonane w 1888 roku. Interesujące są także organy ozdobione herbem rodu Puttkamerów, wykonane w XIX wieku. W 1968 roku, przy kościele została utworzona parafia. Cmentarz usytuowany był na około kościoła. Obecnie pozostały 4 nagrobki z przełomu XIX/XX w.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Zabytkowy kościół zadbane, w stanie dobrym. Cmentarz w większości nie istnieje, pozostały starodrzew w stanie dobrym, pozostałe nagrobki wyeksponowane przy drodze do kościoła, zadbane.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ A-5	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość TRZEBIELINO
1. Nazwa PAŁAC ob. BUDYNEK MIESZKALNY		2. Czas powstania 1810 r.	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym 			4. Adres ul. Pomorska 71 (d. Trzebielino 34) dz. nr 11/8 obręb Trzebielino N: 54° 12' 14.827" E: 17° 5' 15.878"
Widok od strony wjazdu, elewacja frontowa, wschodnia.			5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino
			6. Formy ochrony wpis do rejestru zabytków z dn. 18.03.1965 poz. rej. zabytków woj. pomorskiego A-350

8. Historia, opis i wartości

Trzebielino do 1684 r. było posiadłością Puttkamerów. Później przeszło w ręce marszałka polnego von der Golza, następnie odzyskał je dla swego rodu Jerzy Wawrzyniec von Puttkamer. Nie na długo jednak, ponieważ w 1717 r. musiał oddać Trzebielino w zastaw. Kolejnymi właścicielami majątku byli: podpułkownik Ewald von Massow, Kazimierz von Massow, wdowa po Henryku Joachimie von Blankenburgu, po czym jeszcze raz odzyskali je Puttkamerowie i utrzymali aż do 1945 r.

Przyjmuje się, że istniejący pałac wzniesiono w 1810 r. Na przełomie XIX i XX w. pałac rozbudowano, ale też dokonano w nim wielu przeróbek. Aktualnie uznaje się pałac za bezstylowy. Kolejny remont przeprowadzony był w 1951 r. W latach 70. XX w. wymieniono pokrycie dachowe z dachówki na eternit. Obiekt zbudowano na planie prostokąta (z wewnętrznym dziedzińcem). Jest murowany i otynkowany. Skierowaną na wschód elewację frontową zdobią dwa niesymetryczne ryzality trójkątnymi przyczółkami. Całość przykrywa dach dwuspadowy ze ściętym naczółkiem. Do końca lat 80. XX w. pałac był w użytkowaniu PGR Suchorze, który wykorzystywał go na mieszkania dla swoich pracowników. Obecnie lokale mieszkalne są własnością prywatną. Pałac jest w zarządzie Wspólnoty mieszkaniowej.

Po drugiej stronie ulicy znajdują się dawne budynki folwarczne, wybudowane w 1878 r. Obecnie to własność prywatna. W sąsiedztwie pałacu znajdują się zabudowania dworskie. Niewątpliwie pałac wraz z sąsiadującym parkiem i budynkami po drugiej stronie ulicy stanowił część bogatego założenia pałacowo-folwarcznego.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania zły. Lokale mieszkalne remontowane są indywidualnie, bez uwzględnienia konieczności zachowania substancji zabytkowej i kompleksowej renowacji zabytku.

Postulaty konserwatorskie:

- należy przeprowadzić gruntowny remont konserwatorski, obejmujący cały obiekt,
- zagospodarować dziedziniec frontowy z odtworzeniem układu dróg i zieleni typowego dla założenia pałacowego.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ A-6	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość TRZEBIELINO
1. Nazwa DWÓR OB. BUDYNEK MIESZKALNY		2. Czas powstania XIX w	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym 			4. Adres ul. Wiejska 29, 31, Trzebielino dz. nr 23, 21/4 obręb Trzebielino N: 54° 11' 55.363" E: 17° 5' 26.628"
Widok od strony ulicy, od strony południowo-zachodniej			5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino
			6. Formy ochrony wpis do rejestru zabytków z dn. 30.08.1966 poz. rej. zabytków woj. pomorskiego A-408

8. Historia, opis i wartości

Budynek historycznie w konstrukcji szachulcowej.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Budynek wielokrotnie przebudowywany.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-1		KARTA ADRESOWA ZABYTKU	3. Miejscowość BOŻANKA
1. Nazwa LEŚNICZÓWKA		2. Czas powstania ok. 1900 r.	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym  Widok od zachodu, z ulicy, na elewację szczytową (pd.-zach.) i wejściową (pn.-zach.)			4. Adres Bożanka 8 działka nr 40/3 obręb Bożanka N: 54° 8' 25.407" E: 17° 2' 7.924" 5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino 6. Formy ochrony WEZ

8. Historia, opis i wartości

Budynek powstał ok. 1900 r. Prawdopodobnie od razu jako leśniczówka. Bożanka od czasów powojennych należała do nadleśnictwa Dretyń. Obecnie zmieniała funkcję na mieszkalną/ agroturystyka.

Bożanka jako osada w dobrach Massowów z Trzcina, do XVI w. nosiła nazwę "Schwirzalinza", później Billerbeck (1755), od 1754 otrzymała nazwę Friedrichshuld w dowód wdzięczności dla króla Fryderyka Wielkiego za wsparcie, jakiego władca jej udzielał.

W latach 1753-1946 działała tu fabryka barchanu i adamaszku braci Lange.

Świetlicka, Wisławska - słownik historyczny miast i wsi województwa śląskiego- 1998

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Budynek leśniczówki wraz z całym zagospodarowaniem działki i budynkiem gospodarczym są po remoncie generalnym w 2021-22 r. Do remontu użyto materiałów współczesnych: blachodachówka jako pokrycie dachowe, tynk mineralny cienkowarstwowy na siatce i ocieplenie na ścianach budynku, stolarka współczesna.

W niezmienionym kształcie zachowana bryła budynku i układ zabudowy w gospodarstwie. Otoczenie obiektu zadbane.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-2		KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość BOŻANKA	
1. Nazwa BUDYNEK MIESZKALNY		2. Czas powstania 1 ćw. XX w.		4. Adres Bożanka 11 dz. nr 338/7 obręb Bożanka N: 54° 8' 36.846" E: 17° 1' 51.175"	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym					
				5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino	
szczytowa, widok od zachodu.				6. Formy ochrony WEZ	
Elewacja frontowa i					

8. Historia, opis i wartości

Budynek stanowi przykład budownictwa szkieletowego. W pierwszej ćwierci XX w. wybudowano w Bożance kilka budynków w konstrukcji muru pruskiego (szkielet wypełniony cegłą).

Bożanka jako osada w dobrach Massowów z Trzcinna, do XVI w. nosiła nazwę "Schwirzalinza", później Billerbeck (1755), od 1754 r. otrzymała nazwę Friedrichshuld w dowód wdzięczności dla króla Fryderyka Wielkiego za wsparcie, jakiego władca jej udzielał.

W latach 1753-1946 działała tu fabryka barchanu i adamaszku braci Lange.

Wieści Trzebielińskie nr 4/2014

Świetlicka, Wisławska - słownik historyczny miast i wsi województwa śląskiego- 1998

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Budynek w dobrym stanie technicznym. Użytkowany jako dwa lokale mieszkalne.

Postulaty konserwatorskie:

- ujednolicić kolorystykę pokrycia dachowego,
- wymienić stolarkę okienną i drzwiową na drewnianą, nawiązującą podziałem do historycznej, przywrócić wielkość drzwi wejściowych
- dostosować stolarkę drzwiową do pierwotnego otworu,
- ewentualne docieplenie ścian zewnętrznych wykonywać od wewnątrz budynku.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-3		KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość BOŻANKA	
1. Nazwa PODLEŚNICZÓWKA		2. Czas powstania 1902 r.		4. Adres Bożanka 14 dz. nr 146/2, 146/3 obręb Bożanka N: 54° 6' 48.48" E: 16° 59' 55.078"	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym					
				5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino	
Widok od północy, elewacja szczytowa (pn.-wsch.)				6. Formy ochrony WEZ	

8. Historia, opis i wartości Budynek powstał w 1902 r. prawdopodobnie od razu jako leśniczówka/podleśniczówka. Bożanka od czasów powojennych należała do Nadleśnictwa Dretyń. Obecnie zmieniała funkcję na mieszkalną. Bożanka jako osada w dobrach Massowów z Trzcinna, do XVI w. nosiła nazwę "Schwirzalinza", później Billerbeck (1755), od 1754 r. otrzymała nazwę Friedrichshuld w dowód wdzięczności dla króla Fryderyka Wielkiego za wsparcie, jakiego władca jej udzielał. W latach 1753-1946 działała tu fabryka barchanu i adamaszku braci Lange. <i>Zródło: Świetlicka, Wisławska - słownik historyczny miast i wsi województwa słupskiego- 1998</i>	9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji Budynek w stanie technicznym dobrym. Zmieniona bryła budynku - od tyłu przedłużono połąć dachową i wykonano podcień. Remont elewacji i dachu z materiałów współczesnych spowodowały znaczną utratę wartości historycznej obiektu.
10. Wykonanie karty (autor, data i podpis) arch. Karina Wiśniewska arch. Dorota Misiaczyk-Struzik 10.2022	11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)* * dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

Bożanka od czasów powojennych należała do Nadleśnictwa Dretyń. Obecnie zmieniała funkcję na mieszkalną.

Bożanka jako osada w dobrach Massowów z Trzcinną, do XVI w. nosiła nazwę "Schwirzalinza", później Billerbeck (1755), od 1754 r. otrzymała nazwę Friedrichshuld w dowód wdzięczności dla króla Fryderyka Wielkiego za wsparcie, jakiego władca jej udzielał.

W latach 1753-1946 działała tu fabryka barchanu i adamaszku braci Lange.

Zródło: Świetlicka, Wiśławska - słownik historyczny miast i wsi województwa śląskiego- 1998

Budynek w stanie technicznym dobrym.
Zmieniona bryła budynku - od tyłu przedłużono połąć dachową i wykonano podcień. Remont elewacji i dachu z materiałów współczesnych spowodowały znaczną utratę wartości historycznej obiektu.

Budynek w stanie technicznym dobrym.

Zmieniona bryła budynku - od tyłu przedłużono połąć dachową i wykonano podcień. Remont elewacji i dachu z materiałów współczesnych spowodowały znaczną utratę wartości historycznej obiektu.

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-4	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość BRO CZYNA
1. Nazwa MŁYN WODNY W ZAGRODZIE OB. DOM MIESZKALNY Z MAGAZYNEM		2. Czas powstania 1921 r.	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym 			4. Adres Broczyna 6 dz. nr 29 obręb Broczyna N: 54° 8' 58.893" E: 16° 57' 53.047" 5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino 6. Formy ochrony WEZ

Widok od wschodu na elewację frontową (pd.-wsch.)

8. Historia, opis i wartości

Poprzednia nazwa miejscowości - Brotzen.

Młyn został zbudowany w 1939 roku z białej cegły wapiennej pochodzącej z pobliskiej wytwórni materiałów budowlanych. Wzniesiony został w południowej części wsi, tuż przy przecinającej wieś szosie Czaplinek - Wałcz. Ostatnim młynarzem broczyńskiego młyna był Stanisław Szczepański. Przez wiele lat młyn był własnością Gminnej Spółdzielni w Czaplinku, która w styczniu 1996 roku wydzierżawiła go Piotrowi Mordasowi, dzierżawiącemu już w tym czasie GS-owski młyn gospodarczy w Czaplinku. W 1997 roku Piotr Mordas (ostatni czaplinecki młynarz) kupił broczyński młyn od Gminnej Spółdzielni, ale trudna sytuacja rynkowa sprawiła, że musiał on ograniczyć działalność młynarską do młyna w Czaplinku. Krążyła opinia, że niektóre urządzenia (bądź części wymontowane z tych urządzeń) pochodzące z broczyńskiego młyna zostały wówczas przeniesione do młyna w Czaplinku. W 1998 roku młyn w Broczynie został sprzedany nowemu właścicielowi, który zmienił przeznaczenie tego obiektu. Obecnie w budynku młyna znajduje się mieszkanie i sklep. Przez pewien czas znajdował się tu lokal gastronomiczny "Stary Młyn".

Źródło: Zbigniew Januszaniec,

Powiat bytowski- Ilustrowany przewodnik krajoznawczy Jarosław Ellwart

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Budynek w stanie technicznym dostatecznym.

Postulaty konserwatorskie:

- wymienić pokrycie dachowe z blachy na dachówkę ceramiczną,
- wymienić stolarkę okienną w części mieszkalnej na historyzującą z zachowanym podziałem historycznym,
- usunąć okładziny tynkarskie powodujące narastanie glonów i porostów na elewacji, wymiana ich na specjalistyczne tynki renowacyjne.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-5		KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość CETYŃ	
1. Nazwa STODOŁA		2. Czas powstania k. XIX w.		4. Adres Cetyń 26 dz. nr 60 obręb Cetyń N: 54° 12' 51.277" E:17° 8' 35.816"	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym					
				5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino	
Widok od północy, z ulicy, na elewację północną i wschodnią (szczytową)				6. Formy ochrony WEZ	

8. Historia, opis i wartości

Obiekt wzniesiono w k. XIX w. jako stodołę w zagrodzie gospodarskiej.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Obiekt drewniany, w złym stanie technicznym, naprawiany metodami gospodarczymi, w sposób pomniejszający jego wartość estetyczną, pokryty eternitem, z boku dobudówka z białej cegły.

Postulaty konserwatorskie:

- wymienić pokrycie dachowe z eternitu na pokrycie gontem drewnianym,
- usunąć wszystkie nieumiejętne "flekowania" ścian drewnianych i wykonać uzupełnienia zgodnie z zasadami stolarki i ciesielstwa.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-6	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość CETYŃ
1. Nazwa OBORA I STAJNIA W ZESPOLE FOLWARCZNYM		2. Czas powstania 2 poł. XIX w.	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym  Widok od północy, z wnętrza zespołu, elewacja podłużna (wschodnia) i szczytowa (północna)			4. Adres Cetyń 43 dz. nr 18/10 obręb Cetyń N: 54° 13' 22.93" E: 17° 9' 11.754" E 5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino 6. Formy ochrony WEZ

8. Historia, opis i wartości

Pierwsze wzmianki o istnieniu wsi Zettin odnaleziono w dokumentacji z 1328 r. Była ona własnością rodziny Puttkamer aż do 1945 roku. Wieś rozwijała się silnie już w XVIII w. powstał młyn wodny, kuźnia, folwark. W 2 poł. XIX w. folwark silnie przebudowano. W ostatnich latach XIX w. zbudowano większość istniejących do dziś budynków inwentarskich i gospodarczych. Według informacji z karty zielonej zabytku do folwarku przynależało 621 ha gruntów ornych, 69 ha łąk, 361 ha pastwisk, 66 ha lasów i ok 2 ha wód. ogółem 1119 ha gruntów. W zabudowaniach zespołu trzymano 42 konie, 210 szt. bydła, 200 owiec.

W latach 1920-30 w północnej części zespołu, przy drodze dojazdowej wzniesiono kolonię budynków mieszkalnych dla pracowników folwarku.

Po wojnie w budynkach dawnego folwarku utworzono zakład PGR, który utrzymał się aż do końca 1992 roku. W 1993 r. obiekt przejęła Agencja Własności Rolnej Skarbu Państwa w Koszalinie. Obecnie jest to własność prywatna.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Budynek, stanowi zespół pomieszczeń pełniących historycznie funkcję obory i stajni, obecnie służących jako magazyn i pomieszczenia inwentarskie i gospodarcze. Jest w złym stanie technicznym. Od strony południowej widoczne są strzypia i szczyt ze współczesnej cegły maszynowej, świadczące o rozbiórce fragmentu budynku. Budynek jest w zespole folwarcznym wraz z cielętnikiem, stodołą, rządówką, pozostałością pałacu (jedynie fundamenty) i bramami. Zagospodarowanie całego założenia folwarcznego jest zaniedbane.

Postulaty konserwatorskie:

- do zachowania jest układ w zespole folwarcznym, bryła i materiały historyczne użyte do wykonania ścian i konstrukcji dachu,
- wskazanym byłaby zmiana funkcji na taką, która nie wpływałaby na dalszą destrukcję obiektu, dotyczy to zarówno budynku jak całego założenia folwarcznego,
- należy wykonać generalny remont konserwatorski,
- konieczne jest usunięcie pokrycia dachowego z azbestu i zastąpienie go gontem drewnianym lub dachówką ceramiczną.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-7		KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość CETYŃ	
1. Nazwa CIEŁĘTNIK W ZESPOLE FOLWARCZNYM		2. Czas powstania 2 poł. XIX w.		4. Adres Cetyń 44 dz. nr 18/29 obręb Cetyń N: 54° 13' 24.303" E: 17° 9' 13.505"	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym					
				5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino	
Widok od południa, z wewnętrznej części zespołu folwarcznego, elewacja szczytowa (zachodnia) i podłużna (południowa)				6. Formy ochrony WEZ	

Pierwsze wzmianki o istnieniu wsi Zettin odnaleziono w dokumentacji z 1328 r. Była ona własnością rodziny Puttkamer aż do 1945 roku. Wieś rozwijała się silnie już w XVIII w. powstał młyn wodny, kuźnia, folwark. w 2 poł. XIX w. folwark silnie przebudowano. W ostatnich latach XIX w. zbudowano większość istniejących do dziś budynków inwentarskich i gospodarczych. Według informacji z karty zielonej zabytku do folwarku przynależało 621 ha gruntów ornych, 69 ha łąk, 361 ha pastwisk, 66 ha lasów i ok 2 ha wód. ogółem 1119 ha gruntów. W zabudowaniach zespołu trzymano 42 konie, 210 szt. bydła, 200 owiec.

W latach 1920-30 w północnej części zespołu, przy drodze dojazdowej wzniesiono kolonię budynków mieszkalnych dla pracowników folwarku.

Po wojnie w budynkach dawnego folwarku utworzono zakład PGR, który utrzymał się aż do końca 1992 roku. W 1993 r. obiekt przejęła Agencja Własności Rolnej Skarbu Państwa w Koszalinie. Obecnie jest to własność prywatna.

Budynek, stanowi zespół pomieszczeń pełniących historycznie funkcję cielętnika, obecnie służących jako magazyn i pomieszczenia gospodarcze. Jest w złym stanie technicznym. Budynek jest w zespole folwarcznym wraz z oborą i stajnią, stodołą, rządówką, pozostałością pałacu (jedynie fundamenty) i bramami. Zagospodarowanie całego założenia folwarcznego jest zaniedbane.

Postulaty konserwatorskie:

- do zachowania jest układ budynku w zespole, bryła i materiały historyczne użyte do wykonania ścian i konstrukcji dachu, w szczycie biała cegła wapienna i gzyms schodkowy
- wskazanym byłaby zmiana funkcji na taką, która nie wpływałaby na dalszą destrukcję obiektu, dotyczy to zarówno budynku jak całego założenia folwarcznego,
- należy wykonać generalny remont konserwatorski,
- konieczne jest usunięcie pokrycia dachowego z azbestu i zastąpienie go gontem drewnianym lub dachówką ceramiczną.

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-8	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość CETYŃ
1. Nazwa STODOŁA Z MAGAZYNEM W ZESPOLE FOLWARCZNYM		2. Czas powstania 2 poł. XIX w.	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym 			4. Adres Cetyń 44 dz. nr 18/29 obręb Cetyń N: 54° 13' 22.273" E: 17° 9' 15.174"
			5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino
6. Formy ochrony WEZ			

Widok od zachodu, z wnętrza założenia folwarcznego, elewacja boczna, zachodnia.

Pierwsze wzmianki o istnieniu wsi Zettin odnaleziono w dokumentacji z 1328 r. Była ona własnością rodziny Puttkamer aż do 1945 roku. Wieś rozwijała się silnie już w XVIII w. powstał młyn wodny, kuźnia, folwark. W 2 poł. XIX w. folwark silnie przebudowano. W ostatnich latach XIX w. zbudowano większość istniejących do dziś budynków inwentarskich i gospodarczych. Według informacji z karty zielonej zabytku do folwarku przynależało 621 ha gruntów ornych, 69 ha łąk, 361 ha pastwisk, 66 ha lasów i ok 2 ha wód. ogółem 1119 ha gruntów. W zabudowaniach zespołu trzymano 42 konie, 210 szt. bydła, 200 owiec.

W latach 1920-30 w północnej części zespołu, przy drodze dojazdowej wzniesiono kolonię budynków mieszkalnych dla pracowników folwarku.

Po wojnie w budynkach dawnego folwarku utworzono zakład PGR, który utrzymał się aż do końca 1992 roku. W 1993 r. obiekt przejęła Agencja Własności Rolnej Skarbu Państwa w Koszalinie. Obecnie jest to własność prywatna.

Budynek obecnie pozbawiony większości ścian pełni rolę wiaty, z drewnianym poddaszem. Oryginalne ściany w konstrukcji muru pruskiego pozostały w części południowej oraz w północnej elewacji szczytowej. Obecnie obiekt służy jako magazyn i wiat gospodarcza. Jest w złym stanie technicznym. Budynek jest w zespole folwarcznym wraz z cielętnikiem, stajnią oborą, rządcówką, pozostałością pałacu (jedynie fundamenty) i bramami. Zagospodarowanie całego założenia folwarcznego jest zaniedbane.

Postulaty konserwatorskie:

- do zachowania jest układ obiektu w zespole, bryła i materiały historyczne użyte do wykonania ścian i konstrukcji dachu,
- wskazanym byłaby zmiana funkcji na taką, która nie wpływałaby na dalszą destrukcję obiektu, dotyczy to zarówno budynku jak całego założenia folwarcznego,
- należy wykonać generalny remont konserwatorski,
- konieczne jest usunięcie pokrycia dachowego z azbestu i zastąpienie go gontem drewnianym lub dachówką ceramiczną.
- należy odtworzyć ściany z muru pruskiego.

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-9		KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość CETYŃ
1. Nazwa GORZELNIA W ZESPOLE FOLWARCZNYM		2. Czas powstania 2 poł. XIX w.		4. Adres Cetyń (przy nr 39) dz. nr 18/31 obręb Cetyń N: 54° 13' 19.379" E: 17° 9' 7.981"
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym				
				5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino
Widok od strony wjazdu, elewacja zachodnia				6. Formy ochrony WEZ

8. Historia, opis i wartości

Folwark w Cetyniu w formie zachowanej do czasów obecnych pochodzi z II poł. XIX w. Gorzelnia znajduje się w południowo-zachodniej części folwarku, w niedalekim sąsiedztwie ruin pałacu, na skraju łąk. Ściany budynku są wykonane z głazów narzutowych i cegły. Gorzelnia po wojnie nie została uruchomiona, a od 1955 roku przekształcona na magazyn zbożowy, który działał do ostatnich dni PGR-u (ok. 1990 r.). Na placu przed budynkiem zachowały się dwa duże zbiorniki, a kilka metrów dalej w niewielkiej niszy-bunkrze ziemnym pozostałość po starej pompie wodnej.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Obiekt jest w bardzo złym stanie technicznym, nieużytkowany. Zachowana jest główna bryła i oryginalne materiały budowlane ścienne. Nie zachowała się jednokondygnacyjna wieża, zlokalizowana pierwotnie w południowej części budynku. Pokrycie dachowe wtórne z papy asfaltowej. Stolarka historyczna bardzo zniszczona, ale widoczne są pozostałości podziałów okiennych.

Do budynku przylega mniejszy budynek, obecnie mieszkalny.

Postulaty konserwatorskie:

- wykonać remont konserwatorski z odtworzeniem stolarki na podstawie zachowanych elementów,
- uporządkować teren wokół zabytku, usunąć krzewy wrastające w budynek,
- wykonać nowe pokrycie dachowe z dachówki ceramicznej.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-10		KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość CETYŃ	
1. Nazwa CMENTARZ EWANGELICKI		2. Czas powstania 1 poł. XIX w.		4. Adres Cetyń dz. nr 45 obręb Cetyń N: 54° 12' 52.662" E: 17° 8' 36.898"	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym					
				5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino	
Widok z drogi gminnej, w kierunku zachodnim.				6. Formy ochrony WEZ	

8. Historia, opis i wartości

Cmentarz położony jest w części miejscowości zwanej Cetyń Kolonia, około 500 m od głównej zabudowy wsi. Powierzchnia cmentarza to ok. 2000 m². Jest to cmentarz ewangelicki, po II wojnie światowej został splądrowany i zniszczony. Nienaruszona została bezimienna mogiła żołnierza radzieckiego z 1945 r. Najstarszy istniejący nagrobek ma datę 1835 r. Wartościowy jest dość czytelny układ cmentarza, pozostałości metalowe (nagrobne krzyże, fragmenty ogrodzeń) i kamienne (fragmenty nagrobnych krzyży, nagrobków, postumentów w kształcie pnia drzewa, tablic) oraz starodrzew.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Granice cmentarza uczytnione są przez wyniesienie terenu i zachowany starodrzew wzdłuż granic zachodniej i wschodniej. Nagrobki i mogiły są mało czytelne, stan zachowania nagrobków jest zły, widoczne są krzyże pouszkodzone i zardzewiałe z zatartymi napisami, połamane fragmenty kamienia i betonu, stan starodrzewu jest dobry.

Postulaty konserwatorskie:

- usunąć samosiejki,
- uczytnić mogiły i nagrobki przez oczyszczenie z runa leśnego i krzaków,
- wskazana renowacja krzyży i nagrobków
- konieczne są systematyczne prace porządkowe i koszenie dla zachowania czytelności cmentarza.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-11	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość CETYŃ
1. Nazwa D. CZWORAK OB. BUDYNEK MIESZKALNY		2. Czas powstania pocz. XX w.	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym  Widok z ulicy, od zachodu na elewację zachodnią i południową (szczytową)			4. Adres Cetyń 53 dz. nr 4 obręb Cetyń N:54° 13' 35.384" E:17° 9' 9.89"
			5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino
			6. Formy ochrony WEZ

8. Historia, opis i wartości

Pierwsze wzmianki o istnieniu wsi Zettin odnaleziono w dokumentacji z 1328 r. Była ona własnością rodziny Puttkamer aż do 1945 roku. Wieś rozwijała się silnie już w XVIII w. powstał młyn wodny, kuźnia, folwark. W 2 poł. XIX w. folwark silnie przebudowano.

W latach 1920-30 w północnej części zespołu folwarcznego, przy drodze dojazdowej wzniesiono kolonię budynków mieszkalnych dla pracowników folwarku.

Obecnie w miejscu osady znajduje się typowa zabudowa wiejska.

Czworak jest pozostałością po osadzie pracowników folwarcznych.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Budynek zachował swoją bryłę. Elewacje, pokrycie dachowe, stolarka okienna z materiałów wtórnych, nie nawiązujących do historycznych. W celu ochrony przed hałasem i pyłem postawiono przed budynkiem kurtynę z pleksi. Stan zachowania substancji zabytkowej możliwy do identyfikacji jedynie na podstawie badań architektonicznych z wykonaniem odkrywek.

Postulaty konserwatorskie:

- zachować bryłę budynku,
- uporządkować zagospodarowanie wokół budynku.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-12		KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość CETYŃ
1. Nazwa PARK HISTORYCZNY		2. Czas powstania k. XIX w.		
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym				4. Adres Cetyń dz. nr 18/29 obręb Cetyń N: 54° 13' 18.945" E: 17° 9' 17.183"
				5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino
				6. Formy ochrony WEZ

Fragment zachowanej alei parkowej ze starodrzewiem.

Fragment zachowanej alei parkowej ze starodrzewiem.

8. Historia, opis i wartości

Park w stylu naturalistycznym o powierzchni ok. 2 ha, (w tym 1 ha sadu) powstał u schyłku XIX w. po południowej stronie pałacu (obecnie nieistniejącego). Park ma głównie wartość przyrodniczą, z dokumentów archiwalnych wynika, że już w latach 60-70 XX w. park miał małą wartość zabytkową. Park obecnie sąsiaduje z chlewnią/oborą z czasów, gdy w folwarku był PGR, na granicy parku znajduje się zdewastowany pawilon należący do chlewni. Park w układzie z pozostałościami zabudowy folwarcznej XIX- wiecznej stanowił typową składową majątku pałacowo-folwarcznego.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania: niemal całkowicie zatarty układ parku, można odczytać oś kompozycyjną fragmentu alei drzew. Nie zachowała się mała architektura, w parku leży mnóstwo kamieni i pozostałego po rozbiórce pałacu gruzu budowlanego. Starodrzew zachował się w dobrym stanie.

Postulaty konserwatorskie:

- zachować układ całego zespołu pałacowo-folwarcznego,
- zlikwidować na terenie parku samorzutnie powstałe drogi gospodarcze,
- uporządkować teren parku, uprzątnąć gruz budowlany

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-13	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość CZARNKOWO
1. Nazwa LEŚNICZÓWKA		2. Czas powstania 1900 r.	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym  Widok od strony południowej. Elewacja frontowa (pd.-zach.) i boczna (pd.-wsch.).			4. Adres Czarnkowo 1 działka nr 162/4 obręb Bożanka 54°05'54.9"N 17°05'05.1"E 5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino 6. Formy ochrony WEZ

8. Historia, opis i wartości

Budynek powstał w 1900 r. w zespole zabudowań leśniczówki, obecnie pełni funkcję mieszkalną. Wykonany metodą tradycyjną w kształcie i proporcjach popularnych dla regionu.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania - budynek wyremontowany z użyciem materiałów współczesnych, nie nawiązujących do historycznej technologii. Dach kryty blachą, stolarka drzwiowa i okienna wtórna, okna z pcv, nie zachowujące podziału historycznego. Stan zachowania substancji zabytkowej możliwy do ustalenia jedynie na podstawie badań architektonicznych z wykonaniem odkrywek.

Postulaty konserwatorskie:

- chronić kształt, bryłę i położenie w układzie zespołu leśniczówki,
- wymienić stolarkę na historyzującą z zachowaniem podziału,
- stosować dachówkę ceramiczną na pokrycie dachowe.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-14		KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość GUMIENIEC	
1. Nazwa KOŚCIÓŁ FILIALNY P.W.ŚW. JANA CHRZCICIELA		2. Czas powstania 1929 r.			
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym  Widok od północy, elewacja wejściowa (zachodnia) i boczna (północna).				4. Adres Gumieniec 20 dz. nr 179 obręb Gumieniec N: 54° 15' 20.333" E: 17° 2' 44.21"	
				5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino	
				6. Formy ochrony WEZ MPZP Uchwała Nr 146/XIX/2020	

8. Historia, opis i wartości

Kościół zaczęto budować w 1928 r. z inicjatywy przewodniczącego Pow. Tow. Ziemskiego (der Kreissiedlungsgesellschaft) von Zitzewitz-Besswitz, który w 1927 r. zaproponował budowę kościoła, mającego też pomieszczenia pełniące funkcję kaplicy pogrzebowej.

Kamień węgielny położono 4.10.1928 r., świątynię uroczystie poświęcono 9.06.1929 r. Projektantem kościoła był architekt Suhr, pochodzący ze Sławna, mieszkający w Kiel. Kościół służył wspólnocie protestanckiej, pierwszym pastorem w tym kościele był Heinrich Runkel. Po wojnie kościół przejęła wspólnota katolicka, ponowne poświęcenie świątyni odbyło się 24.06.1946 r. Kościół położony jest w środkowej części wsi, usytuowany na pagórku, orientowany. Teren przykościelny otoczony polami i łąkami. Na pn.-wsch. od kościoła czynny cmentarz katolicki w miejscu dawnego ewangelickiego.

Pierwotna sygnaturka na szczycie kościoła miała ściany otwarte arkadami, później ściany oszalowano.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania:

Kościół zadbane, użytkowany, w dobrym stanie technicznym.

Postulaty konserwatorskie:

- zachować bryłę i elementy architektoniczne.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-15		KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość GUMIENIEC	
1. Nazwa OFICYNA PAŁACOWA		2. Czas powstania 2 poł. XIX w.			
 Widok od strony wjazdu, elewacja wschodnia.				7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym	
				4. Adres Gumieniec 3 dz. nr 197/2 obręb Gumieniec N: 54° 15' 42.46" E: 17° 2' 41.768"	
				5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino	
				6. Formy ochrony WEZ MPZP Uchwała Nr 146/XIX/2020	

Pierwsza wzmianka o Gumieńcu pochodzi z dokumentu z 1523 roku. Właścicielami tego majątku byli m.in. rody: von Bonin, von Massow, von Schulenburg, von Woedtke, von Kameke oraz radny Christoph Ulrich, Karl Friedrich Heladt (1852), Friedrich Role (1852), Albert Valette (1854), Karl Otto Becker (1862) i Robert Becker (1912). W 1927 roku Gumieniec przeszedł do dzielnicy Rummelsburg, która była w dużej mierze własnością państwa pruskiego (administracja leśna), a pozostała część majątku została zakupiona przez Viktora (Wiktora) Neumanna - Silkow.

Założenie pałacowo-folwarczne w Gumieńcu mogło być zlokalizowane w obecnym miejscu już w 2 poł. XIX w. Z tego czasu zachowała się do dziś w formie szczątkowej jedna oficyna pałacowa, oraz rosnące w jej sąsiedztwie dęby piramidalne. Być może powstanie części rezydencjalnej założenia pałacowo-folwarcznego można wiązać z osobą Karla Ottona Beckera. Pałac z dwoma oficynami był wzniesiony na planie podkowy. Pałac, zbudowany w konstrukcji muru pruskiego, został rozebrany w 1963 r., natomiast oficyna do dziś stanowi budynek mieszkalny, dwulokalowy. Bryła oficyny do czasów współczesnych przetrwała w prawie niezmiennym stanie, ale od wschodu pojawiła się dobudówka z płaskim dachem, co może sugerować przebudowę wnętrza.

Stan zachowania ogólny dostateczny. Zachowała się bryła oficyny, natomiast nie zachowały się elementy architektoniczne takie jak gzymsy, stolarka. Częściowo zachował się cokół kamienny. Pokrycie dachowe wtórne na części dachówka zakładkowa, na części blachodachówka. Wnętrza przebudowane, współczesne.

Postulaty konserwatorskie:

- zachować układ budynku i bryłę,
- ujednolicić kolorystykę elewacji i dachu,
- stosować na pokrycie dachowe dachówkę ceramiczną.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-16		KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość GUMIENIEC	
1. Nazwa CHLEWNIA ZE STODOŁĄ W ZESPOLE FOLWARCZNYM		2. Czas powstania 1922 r.			
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym				4. Adres Gumieniec dz. nr 197/5 obręb Gumieniec N: 54° 15' 44.913" E: 17° 2' 43.568"	
				5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino	
				6. Formy ochrony WEZ MPZP Uchwała Nr 146/XIX/2020	
Widok z głównej drogi, od północy. Elewacja wschodnia (podłużna) i północna (szczytowa z wjazdem). W tle pozostałe obiekty zespołu.					

8. Historia, opis i wartości

Pierwsza wzmianka o Gumieńcu pochodzi z dokumentu z 1523 roku. Właścicielami tego majątku były m.in. rody: von Bonin, von Massow, von Schulenburg, von Woedtke, von Kameke oraz radny Christoph Ulrich, Karl Friedrich Heladt (1852), Friedrich Role (1852), Albert Valette (1854), Karl Otto Becker (1862) i Robert Becker (1912). W 1927 roku Gumieniec przeszedł do dzielnicy Rummelsburg, która była w dużej mierze własnością państwa pruskiego (administracja leśna), a pozostała część majątku została zakupiona przez Viktora (Wiktora) Neumanna - Silkow. Założenie pałacowo-folwarczne w Gumieńcu mogło być zlokalizowane w obecnym miejscu już w 2 poł. XIX w.

Budynek chlewni powstał w 1922 r. z inicjatywy ówczesnego właściciela majątku Roberta Beckera. Na elewacji frontowej zachował się datownik z inicjałami właściciela. Prawdopodobnie przez cały czas funkcjonowania obiekt pełnił funkcję zgodną z pierwotnym przeznaczeniem, za wyjątkiem okresu w II poł. lat 40. kiedy mieścił się w nim zakład remontowy czołgów. Obecnie również budynek stanowi część zakładu hodowli zwierząt tucznych należącego do osoby prywatnej.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Budynek jest w dobrym stanie technicznym, użytkowany zgodnie z przeznaczeniem.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-17		KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość GUMIENIEC	
1. Nazwa BUDYNEK INWENTARSKI Z MAGAZYNEM W ZESPOLE FOLWARCZNYM		2. Czas powstania 1920 r.			
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym 				4. Adres Gumieniec dz. nr 197/5 obręb Gumieniec N: 54° 15' 43.191" E: 17° 2' 38.793"	
				5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino	
				6. Formy ochrony WEZ MPZP Uchwała Nr 146/XIX/2020	
Widok od północy, z wjazdu na teren zespołu. Elewacja podłużna (wschodnia) oraz elewacja szczytowa (północna) z widocznymi śladami rozebranego obiektu. Dobudowa na pierwszym planie - obiekt inwentarski współczesny.					

8. Historia, opis i wartości

Pierwsza wzmianka o Gumieńcu pochodzi z dokumentu z 1523 roku. Właścicielami tego majątku były m.in. rody: von Bonin, von Massow, von Schulenburg, von Woedtke, von Kameke oraz radny Christoph Ulrich, Karl Friedrich Heladt (1852), Friedrich Role (1852), Albert Valette (1854), Karl Otto Becker (1862) i Robert Becker (1912). W 1927 roku Gumieniec przeszedł do dzielnicy Rummelsburg, która była w dużej mierze własnością państwa pruskiego (administracja leśna), a pozostała część majątku została zakupiona przez Viktora (Wiktora) Neumanna - Silkow. Założenie pałacowo-folwarczne w Gumieńcu mogło być zlokalizowane w obecnym miejscu już w 2 poł. XIX w.

Budynek inwentarski z magazynem zbożowym powstał w 1920 r. z inicjatywy ówczesnego właściciela majątku Roberta Beckera. Na elewacji frontowej zachował się datownik z inicjałami właściciela. Od strony pn.-zach do elewacji budynku przylega współczesna dobudówka, posadowiona w miejscu nieistniejącego budynku inwentarskiego. Od strony pd.-wsch. w okresie powojennym do budynku dostawiono dwie przybudówki.

Obecnie budynek stanowi część zakładu hodowli zwierząt tucznych należącego do osoby prywatnej.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Budynek utrzymywany jest w dobrym stanie technicznym, użytkowany zgodnie z przeznaczeniem.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-18		KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość GUMIENIEC	
1. Nazwa OGRODZENIE		2. Czas powstania pocz. XX w.		4. Adres Gumieniec dz. nr 197/5 obręb Gumieniec N: 54° 15' 45.405" E: 17° 2' 40.744"	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym					
				5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino	
Widok od północy, od strony zewnętrznej, bramy wjazdowej i przęsła ogrodzenia.				6. Formy ochrony WEZ MPZP Uchwała Nr 146/XIX/2020	

8. Historia, opis i wartości

Pierwsza wzmianka o Gumieńcu pochodzi z dokumentu z 1523 roku. Właścicielami tego majątku były m.in. rody: von Bonin, von Massow, von Schulenburg, von Woedtke, von Kameke oraz radny Christoph Ulrich, Karl Friedrich Heladt (1852), Friedrich Role (1852), Albert Valette (1854), Karl Otto Becker (1862) i Robert Becker (1912). W 1927 roku Gumieniec przeszedł do dzielnicy Rummelsburg, która była w dużej mierze własnością państwa pruskiego (administracja leśna), a pozostała część majątku została zakupiona przez Viktora (Wiktor) Neumanna - Silkow. Założenie pałacowo-folwarczne w Gumieńcu mogło być zlokalizowane w obecnym miejscu już w 2 poł. XIX w.

Teren podwórza folwarku od strony drogi lokalnej (pn. część założenia) ogranicza murowano-stalowe ogrodzenie, stykające się z budynkami pn.-wsch. i pd.-zach. pierzei podwórza. Ogrodzenie składa się z otynkowanej podmurówki i masywnych, murowanych słupów, z dekoracją rombowa, między którymi rozpięto metalowe przęsła. Na teren podwórza prowadzą 2 bramy. Bramy są jednoosiowe, wyznaczone słupami zwieńczonymi hełmami z kulą. Skrzydła bram wykonano ze stalowych prętów z kutymi zdobieniami.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Ogrodzenie w dobrym stanie technicznym.

Wymaga bieżącej konserwacji z uwagi na widoczne zawilgocenie i zagłonienie części tynkowanych.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-19		KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość GUMIENIEC	
1. Nazwa D. RZĄDCÓWKA OB. BUDYNEK MIESZKALNY		2. Czas powstania 2 poł. XIX w., lata 20. XX w.			
 Widok od strony ulicy, elewacja pd.-zach.				7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym	
				4. Adres Gumieniec 2 dz. nr 200/1 obręb Gumieniec N: 54° 15' 45.185" E: 17° 2' 37.645"	
				5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino	
				6. Formy ochrony WEZ MPZP Uchwała Nr 146/XIX/2020	

8. Historia, opis i wartości

Pierwsza wzmianka o Gumieńcu pochodzi z dokumentu z 1523 roku. Właścicielami tego majątku byli m.in.: rody von Bonin, von Massow, von Schulenburg, von Woedtke, von Kameke oraz radny Christoph Ulrich, Karl Friedrich Heladt (1852), Friedrich Role (1852), Albert Valette (1854), Karl Otto Becker (1862) i Robert Becker (1912). W 1927 roku Gumieniec przeszedł do dzielnicy Rummelsburg, która była w dużej mierze własnością państwa pruskiego (administracja leśna), a pozostała część majątku została zakupiona przez Viktora (Wiktora) Neumanna - Silkow.

Zachowany do dziś budynek dawnej rządówki w zespole pałacowo folwarcznym powstał prawdopodobnie na przełomie XIX/XX wieku lub w I ćw. XX w. Obecnie pełni funkcję mieszkalno-biurową.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania dostateczny. Budynek jest utrzymany w dobrym stanie technicznym, ogrodzony. Zachowana jest historyczna bryła budynku, boniowanie cokołu i narożników budynku, częściowo opaski okienne. Otwory okienne przemurowane i pomniejszone, stolarka wtórna bez podziałów historycznych. Pokrycie dachowe wtórne - blacha falista i na rąbek, w złym stanie.

Postulaty konserwatorskie:

- zachować układ całego zespołu folwarcznego z rządówką,
- wymienić pokrycie dachowe na dachówkę ceramiczną,
- przywrócić wielkość otworów okiennych, brakujące opaski okienne,
- wymienić stolarkę okienną na historyzującą, z podziałem zgodnym z historycznym.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-20		KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość GUMIENIEC	
1. Nazwa BUDYNEK STACJI KOLEJOWEJ		2. Czas powstania 1883 r.			
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym 				4. Adres Gumieniec 30 dz. nr 296 obręb Gumieniec N: 54° 14' 59.073" E: 17° 2' 18.518"	
				5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino	
				6. Formy ochrony WEZ MPZP Uchwała Nr 146/XIX/2020	

Widok od północy, elewacja frontowa (pn.-wsch.) i szczytowa (pn.-zach.). W tle, za budynkiem, pozostałości torów kolejowych.

Widok od północy, elewacja frontowa (pn.-wsch.) i szczytowa (pn.-zach.). W tle, za budynkiem, pozostałości torów kolejowych.

8. Historia, opis i wartości

W listopadzie 1883 r. powstał przystanek kolejowy i ładownia, przyjmujący ruch pasażerski i towarowy (Gumenz). Od marca 1945 r. przystanek nosił nazwę Gumieniec. W 1991 r. przystanek został zamknięty, dodatkowe tory i semafor rozebrane, a budynki kolejowe adaptowane do innych celów. Obecnie budynki pełnią funkcje mieszkalne.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania dobry, zachowana historyczna bryła, materiały, i detal architektoniczny, oraz częściowo stolarka okienna.
Budynek wymaga remontu konserwatorskiego.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-21		KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość GUMIENIEC	
1. Nazwa CMENTARZ EWANGELICKI		2. Czas powstania koniec XIX w.			
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym				4. Adres Gumieniec dz. nr 180 obręb Gumieniec N: 54° 15' 23.805" E: 17° 2' 40.711"	
				5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino	
				6. Formy ochrony WEZ MPZP Uchwała Nr 146/XIX/2020	
				Wnętrze cmentarza, widok od strony północnej. Płyta upamiętniająca mieszkańców Gumieńca pochowanych na cmentarzu.	

8. Historia, opis i wartości

Cmentarz położony jest w południowej części miejscowości. Powierzchnia cmentarza to ok. 0,77 ha. Jest to cmentarz ewangelicki, po II wojnie światowej został zniszczony i zaniedbany. Obok jest czynny cmentarz katolicki, który mógł powstać na miejscu części cmentarza ewangelickiego. Najstarszy istniejący nagrobek ma datę 1895 r. Wartościowy jest dość czytelny układ cmentarza, pozostałości metalowe (nagrobne krzyże) i kamienne (fragmenty nagrobków, postumentów, tablic) oraz starodrzew. W centrum cmentarza umieszczono współczesny kamienny obelisk ku pamięci zmarłych mieszkańców Gumieńca.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Granice cmentarza uczyelnione są przez pozostałości muru kamiennego. Nagrobki i mogiły orientowane wschód-zachód są mało czytelne, stan zachowania nagrobków jest zły, widoczne są krzyże połamane i zardzewiałe z zatartymi napisami betonowe nagrobki, stan starodrzewu jest dobry, czytelna jest aleja.

Postulaty konserwatorskie:

- usunąć samosiejki,
- uczylnić mogiły i nagrobki przez oczyszczenie z runa leśnego i krzaków,
- wskazana renowacja krzyży i nagrobków,
- konieczne są systematyczne prace porządkowe i koszenie dla zachowania czytelności cmentarza.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-22		KARTA ADRESOWA ZABYTKU	3. Miejscowość MISZEWO
1. Nazwa D. BUDYNEK STAJNI OB. MIESZKALNO-INWENTARSKI		2. Czas powstania k. XIX w. / p. XX w.	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym			4. Adres Miszewo 17 dz. nr 84 obręb Miszewo N: 54° 15' 55.549" E: 17° 3' 49.055"
			5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino
			6. Formy ochrony WEZ

Elewacja podłużna, południowa od strony podwórza folwarku, elewacja szczytowa, wschodnia.

Elewacja podłużna, południowa od strony podwórza folwarku, elewacja szczytowa, wschodnia.

8. Historia, opis i wartości

Budynek powstał w zespole dworsko-folwarcznym jako budynek stajni. Zachodnią ścianą szczytową łączy się z budynkiem inwentarskim tworząc tym samym jedną z pierzei podwórza folwarku. Obecnie budynek pełni funkcję mieszkalno-inwentarską. Część mieszkalna budynku mieści się od wschodniej strony. Jest otynkowana, na tynkowanym cokole (prawdopodobnie z gładów narzutowych). Tynki są współczesne. Prawdopodobnie przebudowana dla potrzeb mieszkalnych. Część zachodnia budynku to przykład typowej zabudowy inwentarskiej z k. XIXw./p. XX w. wykonany z czerwonej cegły. Całość obiektu przekryta wspólnym dachem.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania budynku dobry. Część mieszkalna posiada współczesną stolarkę okienną, dach nad obiema częściami budynku wykonany ze współczesnej blachodachówki. Część inwentarska zachowała oryginalne ceglane elewacje, historyczną drewnianą stolarkę okienną i wrota. Widoczna jest przebudowa ścianek kolankowych poddasza.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-23	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość MISZEWO
1. Nazwa BUDYNEK INWENTARSKI W ZESPOLE FOLWARCZNYM		2. Czas powstania pocz XX w.	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym 			4. Adres Miszewo (pod adresem Miszewo 15) dz. nr 85 obręb Miszewo N: 54° 15' 55.503" E: 17° 3' 46.753" 5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino 6. Formy ochrony WEZ

Elewacja podłużna od strony wnętrza podwórza folwarku - południowa i szczytowa - zachodnia.

8. Historia, opis i wartości

Budynek powstał w zespole dworsko-folwarcznym jako budynek inwentarski. Ścianą szczytową łączył się ze stajnią tworząc tym samym jedną z pierzei podwórza folwarku. Obecnie stanowi część zespołu prywatnej posiadłości mieszkalnej. We wschodniej części budynku, prawie na granicy ze stajnią jest przejazd prowadzący od ulicy (drogi wojewódzkiej 209) na podwórze, który prawdopodobnie był wjazdem do folwarku od północy. Z niewielkich fragmentów widocznej oryginalnej konstrukcji ściany z cegły silikatowej można wnioskować, na podstawie informacji, że silikaty rozpowszechniły się w Polsce dopiero od 1903 r., że budynek pochodzi z pocz. XX w.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Budynek w stanie dobrym. Remont budynku objął również pokrycie zabytkowych elewacji nowymi materiałami ściennymi, oraz pokrycie dachu blachodachówką. Obecnie prace we wnętrzu nie zostały ukończone, budynek przystosowywany do nowych funkcji. Dawne wrota zostały przebudowane na blendy, Wykończenia malarskie sugerują historyczną konstrukcję słupowo-ryglową, jednak sama konstrukcja jest niewidoczna pod współczesnymi tynkami.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-24		KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość MISZEWO	
1. Nazwa BUDYNEK GARAŻU (WARSZTAT)		2. Czas powstania I poł. XX w.		4. Adres Miszewo (pod adresem Miszewo 15) dz. nr 85 obręb Miszewo N: 54° 15' 54.739" E: 17° 3' 46.394"	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym					
				5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino	
Elewacja zachodnia, widok z podjazdu.				6. Formy ochrony WEZ	

8. Historia, opis i wartości

Budynek znajduje się w zespole folwarcznym. Pełnił funkcję garażu/warsztatu. Obecnie pełni funkcję pomocniczą w posiadłości mieszkalnej. Jest to jednoprzestrzenny obiekt z dwoma bramami/wrotami w ścianach szczytowych. Budynek wykonany z białej cegły silikatowej, co pozwala datować go na I poł. XX w. (rozpowszechnienie cegły silikatowej).

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Bryła i układ zabytku w zespole został zachowany, budynek został wyremontowany z użyciem materiałów współczesnych, przykrywających historyczne elewacje. Malatury ścian imitują konstrukcję słupowo-ryglową. Stolarka otworowa wtórna z pcv.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-25		KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość MISZEWO	
1. Nazwa DWIE STODOŁY W ZESPOLE FOLWARCZNYM		2. Czas powstania I poł. XX w.		4. Adres Miszewo (Miszewo 15 i 17) dz. nr 84 i 85 obręb Miszewo N: 54° 15' 53.971" E: 17° 3' 48.171"	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym					
				5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino	
				6. Formy ochrony WEZ	

Elewacja północna, od strony wnętrza podwórza folwarku.

Elewacja północna, od strony wnętrza podwórza folwarku.

8. Historia, opis i wartości

Obie stodoły stanowią typowy przykład rozwiązań materiałowo-konstrukcyjnych stosowanych w zabudowie zagrodowej i folwarcznej. Stodoły stoją na podmurówce z głazów narzutowych, jedna jest w całości oszalowane deskami, druga ma konstrukcję słupowo ryglową z wypełnieniem cegłą silikatową, obie stodoły są przekryte dachówką ceramiczną. Wraz z pozostałymi zabudowaniami folwarcznymi zamykają podwórko folwarczne.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan techniczny obiektów dostateczny, obiekty wymagają prac remontowych. Pokrycie dachowe zniszczone, porośnięte mchem. Zachowała się historyczna bryła, konstrukcja, materiał budowlany.

Postulat konserwatorski:

- chronić obiekty oraz umiejscowienie w zespole zabudowy folwarcznej.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-26	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość MISZEWO
1. Nazwa CMENTARZ EWANGELICKI		2. Czas powstania k. XIX w.	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym 			4. Adres Miszewo dz. nr 41/4 obręb Miszewo N: 54° 15' 47.709" E: 17° 3' 40.601"
Lapidarium na skraju lasu - fragmenty kamiennego i metalowego krzyża.			5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino
			6. Formy ochrony WEZ

8. Historia, opis i wartości

Cmentarz położony w lesie, na południe od miejscowości, ok. 500 m od drogi Miszewo-Gumieniec. Cmentarz powstał jako ewangelicki, datowany jest na koniec XIX w., po 1945 r. nieczynny. Najstarszy istniejący, według dokumentacji z 2006 r., nagrobek pochodził z 1885 r. Obecnie układ nagrobków jest nieczytelny, pozostałości kamiennych i metalowych nagrobków i krzyży na terenie cmentarza jedynie w śladowej ilości, fragmenty ceglanego fundamentu prawdopodobnie po kaplicy cmentarnej, na skraju lasu pozostawione (przeniesione z pierwotnego położenia) fragmenty kamiennego i metalowego krzyża w formie lapidarium. Z przekazu ustnego mieszkańców gminy wiadomo, że w latach 60.-70. XX w. cmentarz był dewastowany, kamienne płyty i nagrobki były wrzucane do sąsiadującego z cmentarzem bagnistego nieużytku.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Układ nagrobków nieczytelny, pozostałości po płytach, nagrobkach i krzyżach w śladowej ilości. Starodrzew w stanie dobrym.

Postulaty konserwatorskie:

- oznaczyć i uczynić miejsce poprzez oczyszczenie terenu z samosiejek,
- uwidocznić lapidarium.

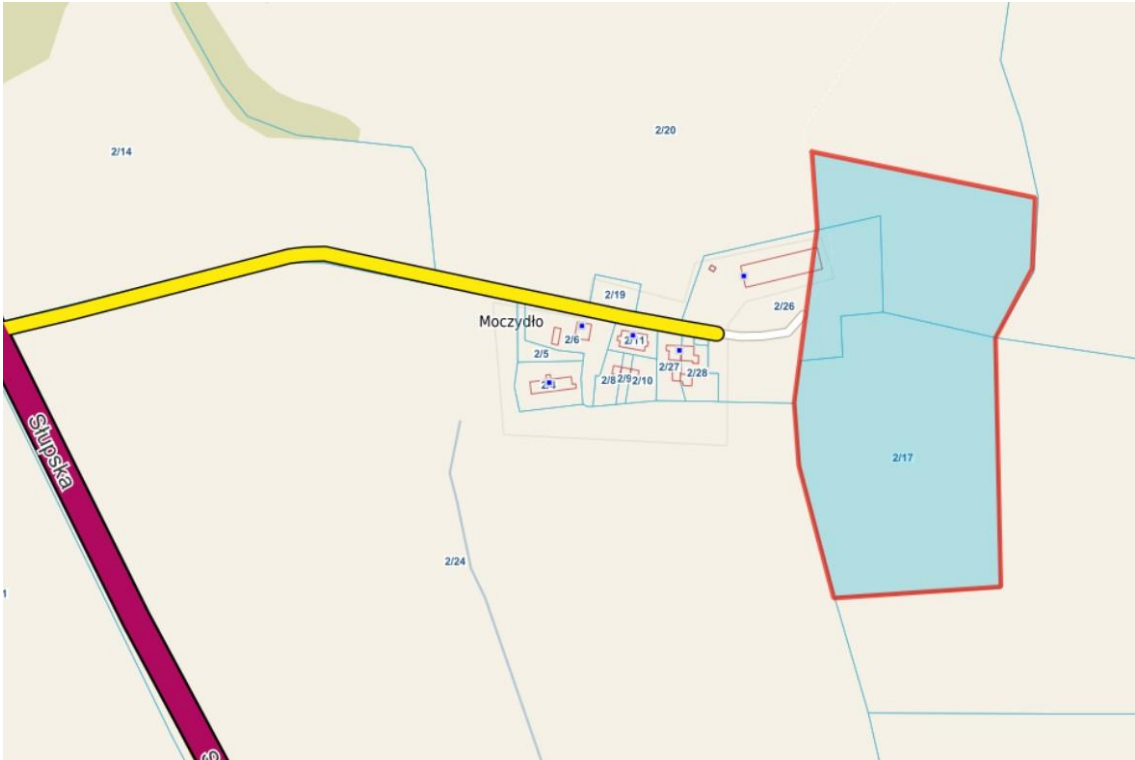
10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-27		KARTA ADRESOWA ZABYTKU	3. Miejscowość MOCZYDŁO
1. Nazwa PARK HISTORYCZNY		2. Czas powstania ok. XIX w.	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym  Lokalizacja parku na gminnej geomapie			4. Adres Moczydło dz. nr 2/17 obręb Suchorze N: 54° 17' 25,4" E: 17° 05' 16,2" 5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino 6. Formy ochrony WEZ MPZP Uchwała Nr 105/XIII/2019 z dnia 2019-12-18

8. Historia, opis i wartości

Park powstał ok. XIX w. Zachował się układ przestrzenny w ogólnym zarysie. Park połączony był z sadem.
Powierzchnia obszaru wynosi ok. 3,6 ha.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Aktualnie zachowały się tylko pozostałości.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

11.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-28	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość OBJEZIERZE
1. Nazwa KOŚCIÓŁ FILIALNY P.W. NARODZENIA NMP		2. Czas powstania 1864 r.	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym  Widok od północy, elewacja boczna (północna), elewacja frontowa (zachodnia)			4. Adres Objezierze dz. nr 26 obręb Objezierze N: 54° 18' 1.18" E: 17° 3' 56.907" 5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino 6. Formy ochrony WEZ MPZP Uchwała Nr 105/XIII/2019

8. Historia, opis i wartości

Kościół położony w środkowej części wsi, po wschodniej stronie głównej drogi przez wieś. Orientowany, przy kościele znajduje się cmentarz na planie wydłużonego prostokąta.

Kościół wzniesiono z gładkich narzutowych, sygnaturka drewniana oszalowana deskami.

Kościół powstał w 1864 r., wg niektórych źródeł 1858 r.

Prawdopodobnie przed wojną kościół należał do ewangelików, po wojnie przejęty przez katolików i poświęcony w 1948 r. Należał początkowo do parafii w Kołczygłowach, następnie w Biesowicach. W 1969 r. przejęty przez protestantów. Od 1976 r. protestanci i katolicy współdzielili świątynię.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania obiektu dobry, budynek i otoczenie zadbane, wykonywane bieżące naprawy.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-29		KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość OBJEZIERZE	
1. Nazwa SPICHLERZ – MAGAZYN I STAJNIA W ZESPOLE FOLWARCZNYM		2. Czas powstania 1870 r., 1907 r.		4. Adres Objezierze dz. nr 4/17 obręb Objezierze N: 54° 17' 48.976" E: 17° 3' 51.932"	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym					
				5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino	
Widok od wschodu, elewacja podłużna wschodnia i szczytowa północna. Od prawej spichlerz-magazyn, dalej stajnia.				6. Formy ochrony WEZ MPZP Uchwała Nr 105/XIII/2019	

8. Historia, opis i wartości

Budynek należy do założenia dworsko-folwarcznego, którego zabudowania w obecnym kształcie pochodzą z 2 poł. XIX /pocz. XX w. Majątek do 1945 r. stanowił własność prywatną, następnie w latach 1945-48/9 był administrowany przez Rosjan, a w latach 50. XX w. na terenie dawnego majątku powstał PGR, który funkcjonował do lat 90. XX w. Obecnie jest własnością prywatną.

Układ zabudowy stanowi ciąg budynków o wspólnych ścianach szczytowych - na kształt zabudowy szeregowej.

W skład zespołu wchodziła obora, budynek inwentarski, spichlerz-magazyn oraz stajnia. Nie zachowały się datowniki na budynkach, hipotetyczne daty powstania określono na podstawie kart inwentarzowych środków trwałych byłego PGR. W 1870 r. miały powstać budynki obory i stajni, w 1907 r. budynek spichlerza-magazynu. Pozostała zabudowa folwarku ma prawdopodobnie podobną metrykę. Do dnia dzisiejszego zachowały się stajnia i spichlerz, natomiast po budynku inwentarskim i oborze pozostały fundamenty.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Budynek w bardzo złym stanie technicznym. Konieczny pilny remont kapitalny i zabezpieczenie obiektu przed dalszą dewastacją, która grozi rozbiórką budynku z uwagi na niebezpieczeństwo zawalenia.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-30	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość OBJEZIERZE
1. Nazwa BUDYNEK MIESZKALNY		2. Czas powstania I poł XX w.	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym 			4. Adres Objezierze 22 dz. nr 4/6 obręb Objezierze N: 54° 17' 56.841" E: 17° 3' 56.735" 5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino 6. Formy ochrony WEZ MPZP Uchwała Nr 105/XIII/2019

Widok od wschodu, z ulicy. Elewacja wschodnia i południowa (szczytowa).

8. Historia, opis i wartości

Budynek należy do kolonii mieszkalnej robotników folwarcznych, która powstała na pocz. XX w. przy zespole dworsko-folwarcznym z 2 poł. XIX / pocz. XX w. Dawna kolonia robotników folwarcznych znajdowała się na pn. od podwórza folwarcznego i położona była wzdłuż głównej drogi wiejskiej. Od pn. i wsch. sąsiadowała z zabudowaniami wiejskimi. Trudna do określenia jest dziś ilość domów znajdujących się pierwotnie w kolonii, do dziś zachowały się dwa budynki - w tym omawiany dom.

Budynek mieszkalny dwurodzinny w typie zbliżonym do kochówki, tj domu robotniczego popularnego w latach 30 XX w., Od Lat 50-tych XX w. do 1993 r. wraz z pozostałymi zabudowaniami folwarku był we władaniu PGR Suchorze, obecnie stanowi własność prywatną.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Zachowana bryła budynku, elewacje oraz pokrycie dachowe wymagające remontu, stolarka okienna współczesna, nie zachowująca historycznych podziałów.

postulaty konserwatorskie:

- należy objąć ochroną w układzie dworsko-folwarcznym,
- remont z użyciem materiałów nawiązujących do historycznych, remont pokrycia dachowego z użyciem dachówki ceramicznej,
- przywrócenie stolarce historycznego charakteru.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-31		KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość OBJEZIERZE	
1. Nazwa CMENTARZ EWANGELICKI		2. Czas powstania 2 poł. XIX w.			
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym				4. Adres Objezierze dz.nr 156 obręb Objezierze N: 54° 17' 38.632" E: 17° 3' 49.069"	
				5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino	
				6. Formy ochrony WEZ MPZP Uchwała Nr 105/XIII/2019	

Widok w kierunku zachodnim z drogi prowadzącej do Myślimierza

Widok w kierunku zachodnim z drogi prowadzącej do Myślimierza

8. Historia, opis i wartości

Cmentarz położony jest ok. 250 m na południe od zabudowań wsi Objezierze. Znajduje się w lesie, bezpośrednio przy skrzyżowaniu drogi z Objazdowa do Miszewa z drogą gruntową prowadzącą do Myślimierza. Powierzchnia cmentarza wynosi ok. 0,45 ha. Był to cmentarz ewangelicki, obecnie zniszczony i zaniedbany. Na terenie cmentarza znajdują się nieliczne pozostałości kamiennych nagrobków i żelaznych krzyży nagrobnych. Znaleziony obcięty i przewrócony krzyż z datą 1935 r.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Brak widocznych, czytelnych granic cmentarza w terenie. Nieliczne pozostałości mogił w postaci kamiennych elementów nagrobków i żelaznego krzyża w złym stanie. Stan zachowanego starodrzewu jest dobry.

Postulaty konserwatorskie:

- usunąć samosiejki,
- uczytlnić mogiły i nagrobki przez oczyszczenie z runa leśnego i krzaków,
- wskazana renowacja krzyży i nagrobków
- konieczne są systematyczne prace porządkowe dla zachowania czytelności cmentarza.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-32	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość OWCZARY
1. Nazwa SPICHLERZ W ZESPOLE FOLWARCZNYM	2. Czas powstania 2 poł. XIX w.		
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym  Widok od strony		4. Adres Owczary 2, 77-235 dz. nr 7/11 obręb Poborowo 54°12'43.5"N 17°10'40.0"E 5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino 6. Formy ochrony WEZ	

południowej, elewacja wejściowa (południowa) i boczna (wschodnia)

8. Historia, opis i wartości

Folwark Owczary przynależący do majątku Poborowo należał od początku do rodu von Puttkamer. Początki samego folwarku Poborowo, który był podstawą gospodarczą majątku, sięgają XVI w. Pod koniec XVIII w. powstał obok drugiego folwarku "Schaferei" Owczary. Oba stanowiły całość i należały do jednego właściciela.

Budynek spichlerza stanowił element zespołu folwarcznego, o powierzchni ok. 1,2 ha, składającego się z budynku mieszkalnego, budynku gospodarczego, spichlerza z budynkiem inwentarskim ze stodołą, obory i trafostacji. Do zespołu należał jeszcze nieistniejący budynek owczarni (brak widocznych śladów w terenie).

Po 1945 r. majątek przejął Skarb Państwa i utworzono tu PGR Poborowo, który funkcjonował do końca lat 80-tych XX w. Na przełomie lat 50.-60. z powodu złego stanu technicznego rozebrano przylegający do spichlerza duży budynek inwentarski ze stodołą. Po tym obiekcie pozostały ślady kamienno-ceglanej podmurówki.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania dostateczny, budynek nieużytkowany.

Postulaty konserwatorskie:

- niezbędne jest nadanie budynkowi nowych funkcji i przywrócenie do użytkowania,
- uzupełnić stolarkę okienną i drzwiową w formie historyzującej,
- wykonać remont konserwatorski wnętrza budynku.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-33		KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość POBOROWO	
1. Nazwa BUDYNEK WIELOFUNKCYJNY W ZESPOLE FOLWARCZNYM		2. Czas powstania k. XVIII w.			
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym					
					
Widok z ulicy od zachodu, elewacja szczytowa (zachodnia) i podłużna (południowa).					
				4. Adres Poborowo 16 dz. nr 7/11 obręb Poborowo N: 54° 12' 41.447" E: 17° 9' 54.03"	
				5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino	
				6. Formy ochrony WEZ	

8. Historia, opis i wartości

Wieś Poborowo należy do najstarszych posiadłości rodu von Puttkamer. W XVIII w. do majątku należało 7 dużych gospodarstw, kuźnia, folwark "Sagemuhl" z tartakiem i młynem wodnym. Początki samego folwarku, który był podstawą gospodarczą majątku sięgają XVI w. Pod koniec XVIII w. powstał obok drugiego folwarku "Schaferei" Owczary. Oba stanowiły całość i należały do jednego właściciela.

Zespół pałacowo folwarczny w Poborowie składał się z pałacu, budynku służbówki, stodoły, spichlerza, stajni, cielętnika, chlewni, wiaty, budynku magazynowo-gospodarczego, magazynu gorzelni, gorzelni.

Budynek wielofunkcyjny - stodoła, spichlerz, stajnia - pochodzi z końca XVIII w. Budynek o pow. ok. 720 m jest typowym przykładem rozwiązania architektoniczno-funkcjonalnego trzyczęściowego budynku inwentarskiego. Wzniesiono go w tradycyjnej konstrukcji, z miejscowych materiałów - kamienia, cegły i drewna.

Po 1945 r. majątek przejął Skarb Państwa i utworzono tu PGR Poborowo, który funkcjonował do końca lat 80-tych XX w. Za czasów działania PGR przebudowano niektóre obiekty, zmieniono im funkcję, przystosowując do działania PGR-u, w latach 70-tych rozebrano gorzelnię. Obiekty podupadły, a w pożarze pałac stracił jedno skrzydło. W latach 80. dach pokryto płytami z eternitu zamiast dachówki. Obecnie zespół pałacowo folwarczny należy do osoby prywatnej, budynek inwentarski przeszedł remont dachu, w trakcie którego wymieniono pokrycie ponownie na dachówkę ceramiczną. Zespół folwarczny obecnie stanowi część gospodarstwa ekologicznego.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania zabytku dobry.

Konieczna jest wymiana części stolarki okiennej.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-34	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość POBOROWO
1. Nazwa BUDYNEK MAGAZYNOWO-INWENTARSKI W ZESPOLE FOLWARCZNYM		2. Czas powstania koniec XVIII w.	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym  Elewacja podłużna, zachodnia. Widok z wnętrza założenia folwarcznego.			4. Adres Poborowo 16 dz. nr 7/11 obręb Poborowo N: 54° 12' 43.327" E: 17° 9' 55.948"
			5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino
			6. Formy ochrony WEZ

8. Historia, opis i wartości

Wieś Poborowo należy do najstarszych posiadłości rodu von Puttkamer. W XVIII w. do majątku należało 7 dużych gospodarstw, kuźnia, folwark "Sagemuhl" z tartakiem i młynem wodnym. Początki samego folwarku, który był podstawą gospodarczą majątku sięgają XVI w. Pod koniec XVIII w. powstał obok drugiego folwarku "Schaferei" Owczary. Oba stanowiły całość i należały do jednego właściciela.

Zespół pałacowo folwarczny w Poborowie składał się z pałacu, budynku służbówki, stodoły, spichlerza, stajni, cielętnika, chlewni, wiaty, budynku magazynowo-gospodarczego, magazynu gorzelni, gorzelni.

Budynek magazynowo-inwentarski podobnie jak większość budynków zespołu folwarcznego powstał w końcu XVIII w. Wzniesiono go w tradycyjnej konstrukcji, z miejscowych materiałów - cegły i drewna.

Po 1945 r. majątek przejął Skarb Państwa i utworzono tu PGR Poborowo, który funkcjonował do końca lat 80-tych XX w. Za czasów działania PGR przebudowano niektóre obiekty, zmieniono im funkcję, przystosowując do działania PGR-u, w latach 70-tych rozebrano gorzelnię. Obiekty podupadły, a w pożarze pałac stracił jedno skrzydło. W latach 80. dach pokryto płytami z eternitu zamiast dachówki. Obecnie zespół pałacowo folwarczny należy do osoby prywatnej, pałac i budynki gospodarcze przeszły remont konserwatorski. Budynek gospodarczy przeszedł remont dachu, w trakcie którego wymieniono pokrycie ponownie na dachówkę ceramiczną. Zespół folwarczny stanowi część gospodarstwa ekologicznego.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania zabytku dobry.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-35		KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość POBOROWO	
1. Nazwa SZKOŁA		2. Czas powstania ok. 1920-1930		4. Adres Poborowo 29 dz. nr 10/1 obręb Poborowo N: 54° 12' 22.866" E: 17° 9' 34.197"	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym					
				5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino	
Elewacja południowa, widok od strony drogi.				6. Formy ochrony WEZ	

Elewacja południowa, widok od strony drogi.

8. Historia, opis i wartości

Obiekt jest przykładem szkoły powszechnej wieloklasowej, wzniesionej wg projektu typowego, rozpowszechnionego w I poł. XX w. na terenach pruskich. Ziemia bytowska znajdowała się pod wpływami Pruskimi do 1945 r., gdzie duży nacisk kładziono na powszechność edukacji w języku niemieckim, chociaż Kaszubi wynegocjowali kilka placówek dla mniejszości polskojęzycznej. Poborowo nie zaliczyło się do nich. Przed II wojną światową językiem wykładowym był niemiecki. W 1945 r. Poborowo zostało zdobyte przez Armię Czerwoną i zniszczone, miejscowa ludność została wysiedlona, a po 1945 r. w Poborowie utworzono PGR. Szkoła wznowiła działanie. Od 1973 r. uczniowie szkoły w Poborowie kończyli naukę na poziomie klas VII i VIII w szkole gminnej w Trzebielinie. W 1999 r. szkoła podstawowa w Poborowie została zamknięta całkowicie. W szkole mieszczą się trzy niezależne lokale, dwa wydzielone lokale należą do osób prywatnych (mieszkalny i użytkowy). W 2016 r. Gmina Trzebielino przystąpiła do zbycia majątku, ogłaszając przetarg publiczny.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Obiekt w złym stanie technicznym. Nieużytkowany.

stan zachowania zabytkowych elewacji dobry, pokrycie dachowe historyczne zdemontowane, połacie dachowe przekryte w sposób tymczasowy papą asfaltową.

Postulaty konserwatorskie:

- zachować bryłę budynku,
- zachować detal ceglany elewacji i stolarki okiennej,
- wyremontować pokrycie dachowe z użyciem dachówki ceramicznej.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-36		KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość POBOROWO	
1. Nazwa CMENTARZ EWANGELICKI		2. Czas powstania k. lat 70. XIX w.		4. Adres Poborowo dz. nr 237 obręb Poborowo N: 54° 11' 56.109" E: 17° 10' 41.873"	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym					
				5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino	
Widok od strony zachodniej.				6. Formy ochrony WEZ	

8. Historia, opis i wartości

Cmentarz położony w niewielkim lesie pośród pól uprawnych, ok. 900 m na południowy wschód od miejscowości Poborowo. Cmentarz powstał jako ewangelicki, datowany jest na koniec lat 70. XIX w., po 1945 r. nieczynny, najstarszy istniejący według dokumentacji z 2006 r nagrobek pochodził z 1938 r. Obecnie układ nagrobków jest nieczytelny, pozostałości kamiennych i metalowych nagrobków i krzyży na terenie cmentarza jedynie w śladowej ilości, widoczna wzdłuż polnej drogi pozostałość kamiennego fundamentu prawdopodobnie pod murem cmentarnym oraz pod kaplicą grobową.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Układ nagrobków nieczytelny, pozostałości po płytach, nagrobkach i krzyżach w śladowej ilości.

Starodrzew w stanie dobrym.

Postulaty konserwatorskie:

- oznaczyć i uczynić miejsce poprzez oczyszczenie terenu z samosiejek,
- uwidocznić lapidarium.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-37	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość STARKÓWKO
1. Nazwa OBORA W ZESPOLE FOLWARCZNYM OB. CHLEWNIA		2. Czas powstania k. XIX w	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym  Widok od strony południowej, elewacja pd.-wch.			4. Adres Starkówko dz. nr 4/10 obręb Starkowo N: 54° 15' 34.867" E: 17° 9' 25.736" 5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino 6. Formy ochrony WEZ

8. Historia, opis i wartości

Starkówko jest osadą należącą do sołectwa w Starkowie. Dwadzieścia rodzin ze wsi Starkowo posiadało udokumentowane zasiedzenie od początku XVI wieku.

Obora w Starkówku należała do zabudowań zespołu folwarcznego, lub bogatej zagrody, w składzie którego była obora, stodoła, stajnia i wozownia. W 1945 roku niemieccy właściciele z tego regionu musieli opuścić majątki, na rzecz repatriantów ze wschodu, następnie majątki przejmował PGR i produkcja rolnicza trwała do lat 90 XX w. Obecnie w oborze jest chlewnia, natomiast historyczna chlewnia została silnie przebudowana, a stajnia rozebrana. Układ obory, przebudowanego budynku po chlewni, oraz fragmentów fundamentowych stajni stanowił typowy układ zabudowań zagrodowych, tworzących zamknięte czworoboczne podwórze.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan techniczny budynku zły. Budynek zaniedbany. Zachowany jest historyczny kształt budynku, deskowane ściany poddasza, układ okien w elewacjach. Obecnie dach kryty papą asfaltową.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-38	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość STARKÓWKO
1. Nazwa PARK HISTORYCZNY		2. Czas powstania	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym 			4. Adres Starkówko dz. nr 4/11 obręb Starkowo N: 54° 15' 31,4" E: 17° 09' 25,8"
Orientacyjna lokalizacja parku na gminnej geomapie i ortofotomapie			5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino
			6. Formy ochrony WEZ

8. Historia, opis i wartości

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Historyczny układ parku i zieleni zatarty.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

11.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-39		KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość SUCHORZE	
1. Nazwa DWÓR ob. BUDYNEK MIESZKALNY		2. Czas powstania XVIII/XIX w., XIX/XX w.			
 Elewacja frontowa dworu, po prawej stronie oficyna, między budynkami późniejszy łącznik w formie wieży. Widok od północy.				7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym	
				4. Adres ul. Dębowa 2 działka nr 21/2 obręb Suchorze N: 54°16'28.32" E: 17°05'43.61"	
				5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino	
				6. Formy ochrony WEZ	

8. Historia, opis i wartości

Wieś Suchorze od XV w. stanowiła własność rodziny Massow. W 2 poł. XVII w. 3/4 powierzchni wsi przeszło na własność rodziny Puttkamerów, a od końca XVIII w. cały majątek znalazł się rękach rodziny Puttkamer. Do 1945 r. właścicielami wsi byli kolejno rodzina Grundies (1854 r.), Paul Siemers (1903 r.), Wilhelm Meissner (1909 r.).

Po wojnie w budynkach dawnego folwarku utworzono zakład PGR, który utrzymał się do początku lat 90. XX w. W 1991 r. obiekt przejęła Agencja Własności Rolnej Skarbu Państwa w Koszalinie. Obecnie dawny folwark został podzielony na mniejsze nieruchomości i jest to własność prywatna.

Zespół dworsko-folwarczny w Suchorzu znajduje się w zachodniej części wsi, między drogami Słupsk-Miastko i Suchorze-Miszewo. Obecne założenie dworsko-folwarczne pochodzi z 2 poł. XIX w. Budynki dworu i oficyny są starsze, pochodzą prawdopodobnie z XVIII/XIX w. a łącząca je wieża z XIX/XX w. Po roku 1945 wszystkie 3 części budynku zespolono współczesną dobudówką od strony południowo-wschodniej oraz całkowicie przebudowano wnętrza dzieląc cały obiekt na mieszkania. W latach 70. XX. pokrycie dachowe wymieniono na eternit.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania zły. Lokale mieszkalne remontowane są indywidualnie, bez uwzględnienia konieczności zachowania substancji zabytkowej i kompleksowej renowacji zabytku.

Postulaty konserwatorskie:

- należy przeprowadzić gruntowny remont konserwatorski, obejmujący cały obiekt,
- wymienić pokrycie dachowe z eternitu na dachówkę,
- zagospodarować dziedziniec frontowy z odtworzeniem układu dróg i zieleni typowego dla założenia pałacowego.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-40		KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość SUCHORZE	
1. Nazwa DOM MIESZKALNY		2. Czas powstania 1923 r.			
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym					
					
Elewacja frontowa, wschodnia.				4. Adres ul. Olchowa 1 dz. nr 221/9 obręb Suchorze N: 54°16'20.66" E: 17°05'36.70"	
				5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino	
				6. Formy ochrony WEZ	

8. Historia, opis i wartości

Wieś Suchorze od XV w. stanowiła własność rodziny Massow. W 2 poł. XVII w. 3/4 powierzchni wsi przeszło na własność rodziny Puttkamerów, a od końca XVIII w. cały majątek znalazł się rękach rodziny Puttkamer. Do 1945 r. właścicielami wsi byli kolejno rodzina Grundies (1854 r.), Paul Siemers (1903 r.), Wilhelm Meissner (1909 r.).

Po wojnie w budynkach dawnego folwarku utworzono zakład PGR, który utrzymał się do początku lat 90. XX w. W 1991 r. obiekt przejęła Agencja Własności Rolnej Skarbu Państwa w Koszalinie. Obecnie dawny folwark został podzielony na mniejsze nieruchomości i jest to własność prywatna.

Zespół dworsko-folwarczny w Suchorzu znajduje się w zachodniej części wsi, między drogami Słupsk-Miastko i Suchorze-Miszewo. Obecne założenie dworsko-folwarczne pochodzi z 2 poł. XIX w. Budynek mieszkalny, zlokalizowany na uboczu we wschodniej części założenia folwarcznego, powstał prawdopodobnie w 1923 r. dla matki ówczesnego właściciela majątku - Wilhelma Meissnera.

W latach 70. XX. wykonano remont budynku (wnętrza, elewacje, instalacje) a pokrycie dachowe wymieniono na blachę.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania ogólny dobry. Zachowała się bryła budynku, częściowo zachowała się historyczna stolarka. Pokrycie dachowe wtórne z blachy na rąbek.

Postulaty konserwatorskie:

- zachować układ budynku i bryłę,
- ujednolicić stolarkę okienną z zachowaniem historycznych podziałów,
- stosować na pokrycie dachowe dachówkę ceramiczną.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-41		KARTA ADRESOWA ZABYTKU	3. Miejscowość SUCHORZE
1. Nazwa SPICHLERZ W ZESPOLE FOLWARCZNYM		2. Czas powstania 1889 r.	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym			4. Adres ul. Dębowa dz. nr 21/46 obręb Suchorze N: 54°16'30.33" E: 17°05'44.90"
			5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino
Widok elewacji frontowej spichlerza, od strony zachodniej.			6. Formy ochrony WEZ

Widok elewacji frontowej spichlerza, od strony zachodniej.

8. Historia, opis i wartości

Wieś Suchorze od XV w. stanowiła własność rodziny Massow. W 2 poł. XVII w. 3/4 powierzchni wsi przeszło na własność rodziny Puttkamerów, a od końca XVIII w. cały majątek znalazł się rękach rodziny Puttkamer. Do 1945 r. właścicielami wsi byli kolejno rodzina Grundies (1854 r.), Paul Siemers (1903 r.), Wilhelm Meissner (1909 r.).

Po wojnie w budynkach dawnego folwarku utworzono zakład PGR, który utrzymał się do początku lat 90. XX w. W 1991 r. obiekt przejęła Agencja Własności Rolnej Skarbu Państwa w Koszalinie. Obecnie dawny folwark został podzielony na mniejsze nieruchomości i jest to własność prywatna.

Zespół dworsko-folwarczny w Suchorzu znajduje się w zachodniej części wsi, między drogami Słupsk-Miastko i Suchorze-Miszewo. Obecne założenie dworsko-folwarczne pochodzi z 2 poł. XIX w.

Budynek spichlerza powstał prawdopodobnie w roku 1889. Zlokalizowany jest we wschodniej pierzei dawnego podwórze folwarcznego, nieopodal głównego wjazdu na podwórze, prowadzącego ze wschodu. Budynek oddalony jest od dworu o ok. 30 m. Od południa do budynku przylega współczesna dobudówka suszarni. Od północy ze spichlerzem jeszcze w latach 90. XX w. sąsiadowały kolejne budynki gospodarcze: spichlerz ze stajnią oraz dwie obory. Aktualnie zachowała się tylko część fundamentów tych obiektów.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Budynek w bardzo złym stanie technicznym. Konieczny pilny remont kapitalny i zabezpieczenie obiektu przed dalszą dewastacją, która grozi rozbiórką budynku z uwagi na niebezpieczeństwo zawalenia.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-42		KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość SUCHORZE	
1. Nazwa CMENTARZ EWANGELICKI		2. Czas powstania II poł. XIX w.			
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym 				4. Adres Suchorze dz. nr 39 obręb Suchorze N: 54° 16' 17.082" E: 17° 5' 49.946"	
				5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino	
				6. Formy ochrony WEZ	

8. Historia, opis i wartości

Cmentarz położony w lesie, przy drodze Miastko - Słupsk. Cmentarz powstał jako ewangelicki, datowany na II poł. XIX w., na cmentarzu znajdowała się murowana kaplica cmentarna, oraz mauzoleum rodziny Puttkamer, które zostało splądrowane podczas wyzwania tutejszych terenów przez Armię Czerwoną w 1945 r. Najstarszy istniejący według dokumentacji z 1994 r. nagrobek pochodził z 1934 r. Obecnie układ nagrobków jest nieczytelny, pozostałości kamiennych i metalowych nagrobków i krzyży na terenie cmentarza jedynie w śladowej ilości. W centralnej części cmentarza ustawiono współcześnie duży drewniany krzyż, oraz utworzono lapidarium przy najbardziej czytelnym nagrobku wraz z tablicą granitową z 2000 r. upamiętniającą pochowanych tu mieszkańców.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Układ nagrobków cmentarza nieczytelny, starodrzew w stanie dobrym, widać ślady prac porządkowych i koszenia trawy przy lapidarium i przy krzyżu. Pozostała część cmentarza zarośnięta.

Postulaty konserwatorskie:

- należy oznakować cmentarz, uczynić jego granice, regularnie kosić i usuwać samosiejki.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-43		KARTA ADRESOWA ZABYTKU	3. Miejscowość SUCHORZE
1. Nazwa PARK HISTORYCZNY		2. Czas powstania ok. XIX w.	4. Adres Suchorze dz. nr 21/2, 505/1 obręb Suchorze N: 54° 16' 30" E: 17° 5' 39,5"
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym			
			5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino
Orientacyjna lokalizacja parku na gminnej geomapie i ortofotomapie			6. Formy ochrony WEZ

Orientacyjna lokalizacja parku na gminnej geomapie i ortofotomapie

8. Historia, opis i wartości

Park powstał ok XIX w. Stanowi park przy założeniu dworskim.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Układ przestrzenny nie zachowany; pojedynczo rosnące stare, dorodne drzewa.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

11.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-44	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość TRZEBIELINO
1. Nazwa GARAŻ W ZESPOLE FOLWARCZNYM		2. Czas powstania k. XIX w. - pocz. XX w.	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym 			4. Adres ul. Pomorska 73 (d. Trzebielino 43) dz. nr 11/3 obręb Trzebielino N: 54° 12' 16.508" E: 17° 5' 19.663"
			5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino
6. Formy ochrony WEZ			

Widok od zachodu, elewacja boczna (zachodnia) i szczytowa (południowa)

8. Historia, opis i wartości

Trzebielino do 1684 r. było posiadłością Puttkamerów. Później przeszło w ręce marszałka polnego von der Golza, następnie odzyskał je dla swego rodu Jerzy Wawrzyniec von Puttkamer. Nie na długo jednak, ponieważ w 1717 r. musiał oddać Trzebielino w zastaw. Kolejnymi właścicielami majątku byli: podpułkownik Ewald von Massow, Kazimierz von Massow, wdowa po Henryku Joachimie von Blankenburgu, po czym jeszcze raz odzyskali je Puttkamerowie i utrzymali aż do 1945 r.

Zespół pałacowo-folwarczny w Trzebielinie położony jest w północnej części wsi, po obu stronach drogi przelotowej. Część reprezentacyjna z pałacem i parkiem znajduje się po stronie zachodniej, po wschodniej zlokalizowano zabudowę gospodarczą i inwentarską. Murowany z czerwonej cegły budynek garażu znajduje się w części pałacowej założenia, nieopodal drogi. Budynek zachowany w niezmienionej formie, jedynie pokrycie dachowe współczesne z blachodachówki.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania budynku dostateczny. Budynek nie jest użytkowany.

Postulaty konserwatorskie:

- wykonać remont konserwatorski z oczyszczeniem elewacji,
- wyremontować i uzupełnić stolarkę okienną i drzwiową na historyzującą z zachowanym podziałem historycznym,
- zagospodarować otoczenie budynku.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

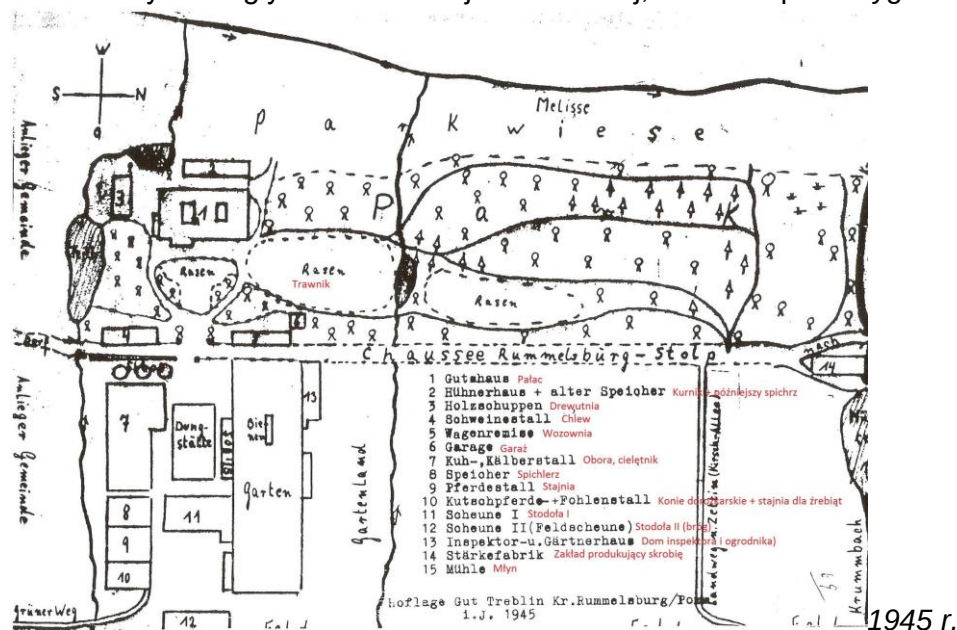
* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-45	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość TRZEBIELINO
1. Nazwa OBORA W ZESPOLE FOLWARCZNYM		2. Czas powstania k. XIX w. - pocz. XX w.	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym 			4. Adres ul. Pomorska 40 (d. Trzebielino 34) dz. nr 12/38 obręb Trzebielino N: 54° 12' 13.261" E: 17° 5' 21.677"
Widok z ulicy Pomorskiej w kierunku południowym. Elewacja podłużna (północna) i szczytowa (zachodnia)			5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino
			6. Formy ochrony WEZ MPZP Uchwała Nr 125/XXV/2005

8. Historia, opis i wartości

Zabudowa folwarczna w aktualnym kształcie pochodzi z k. XIX w. - pocz. XX w. Już wcześniej na tym terenie utworzono pierwszy folwark NeuhoF (1579 r.), kilkanaście lat później zbudowano drugi - Schaferrei, który po wybudowaniu nowej owczarni nazwano Altschaferrei. Zespół pałacowo - folwarczny w Trzebielinie składał się z pałacu z parkiem, budynków gospodarczych, garażu, kuźni, stolarsni, warsztatu, obory (dawniej stajni), spichlerza, chlewni, stodoły, rządówki, dawnej kolonii robotników folwarcznych i prawdopodobnie młyna wodnego.

Obiekt jest typowym przykładem architektonicznym trzyczęściowego rozwiązania funkcjonalnego zabudowy gospodarczej. Dominującą część stanowi środkowy spichlerz, pozostałe dwie części były w różnych przedziałach czasu zamiennie stajnią, oborą, cielętnikiem lub chlewnią. Wzniesiony z cegły w konstrukcji murowanej, oraz słupowo-ryglowej.



9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Budynek użytkowany i poddawany bieżącym naprawom, posiada współczesne pokrycie dachowe. Wymaga remontu kapitalnego z konserwacją elementów ceramicznych elewacji i odtworzeniem stolarki.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

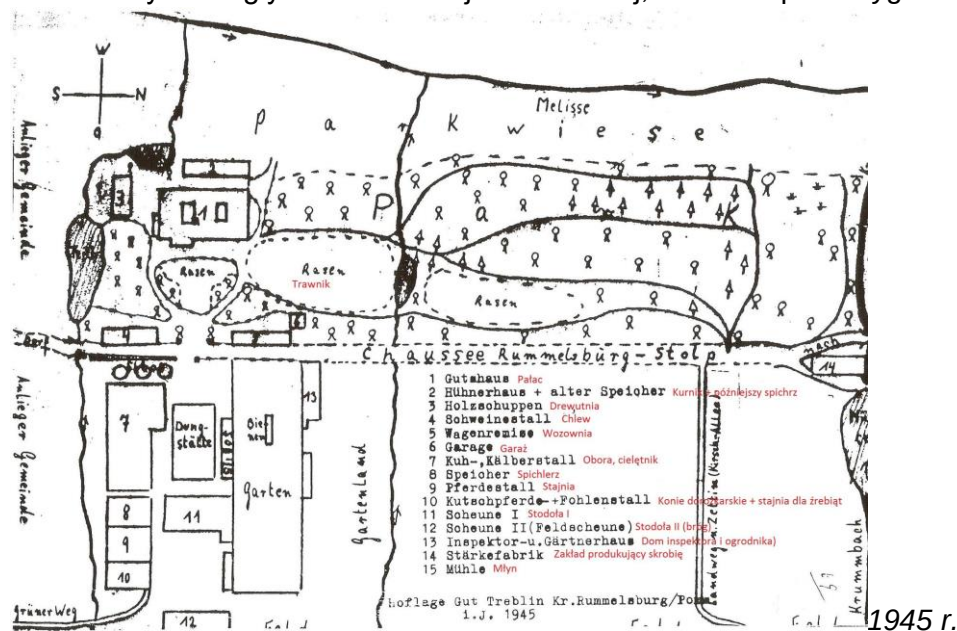
* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-46	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość TRZEBIELINO
1. Nazwa SPICHLERZ W ZESPOLE FOLWARCZNYM		2. Czas powstania k. XIX w. - pocz. XX w.	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym  Widok z ulicy Pomorskiej w kierunku południowym. Elewacja podłużna (północna)			4. Adres ul. Pomorska 40 (d. Trzebielino 34) dz. nr 12/38 obręb Trzebielino N: 54° 12' 13.261" E: 17° 5' 21.677" 5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino 6. Formy ochrony WEZ MPZP Uchwała Nr 125/XXV/2005

8. Historia, opis i wartości

Zabudowa folwarczna w aktualnym kształcie pochodzi z k. XIX w. - pocz. XX w. Już wcześniej na tym terenie utworzono pierwszy folwark NeuhoF (1579 r.), kilkanaście lat później zbudowano drugi - Schaferrei, który po wybudowaniu nowej owczarni nazwano Altschaferrei. Zespół pałacowo - folwarczny w Trzebielinie składał się z pałacu z parkiem, budynków gospodarczych, garażu, kuźni, stolarsni, warsztatu, obory (dawniej stajni), spichlerza, chlewni, stodoły, rządówki, dawnej kolonii robotników folwarcznych i prawdopodobnie młyna wodnego.

Obiekt jest typowym przykładem architektonicznym trzyczęściowego rozwiązania funkcjonalnego zabudowy gospodarczej. Dominującą część stanowi środkowy spichlerz, pozostałe dwie części były w różnych przedziałach czasu zamiennie stajnią, oborą, cielętnikiem lub chlewnią. Wzniesiony z cegły w konstrukcji murowanej, oraz słupowo-ryglowej.



9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Budynek użytkowany i poddawany bieżącym naprawom, posiada współczesne pokrycie dachowe. Wymaga remontu kapitalnego z konserwacją elementów ceramicznych elewacji i odtworzeniem stolarki.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-47		KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość TRZEBIELINO	
1. Nazwa CHLEWNIA W ZESPOLE FOLWARCZNYM		2. Czas powstania k. XIX w. - pocz. XX w.			
				7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym	
				4. Adres ul. Pomorska 40 (d. Trzebielino 34) dz. nr 12/38 obręb Trzebielino N: 54° 12' 13.261" E: 17° 5' 21.677"	
				5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino	
				6. Formy ochrony WEZ MPZP Uchwała Nr 125/XXV/2005	

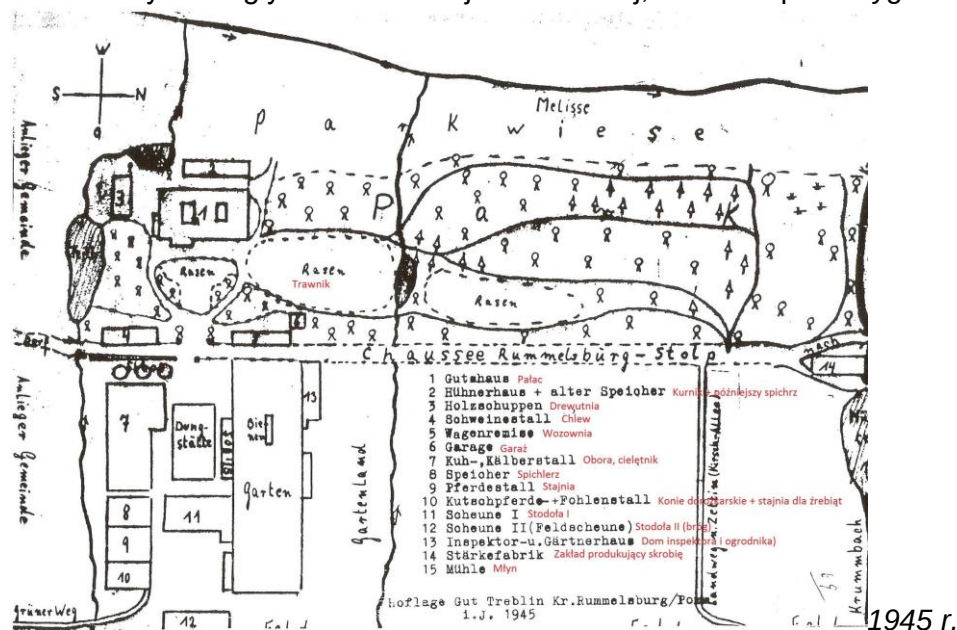
Widok z ulicy Pomorskiej w kierunku południowym. Elewacja podłużna (północna)

Widok z ulicy Pomorskiej w kierunku południowym. Elewacja podłużna (północna)

8. Historia, opis i wartości

Zabudowa folwarczna w aktualnym kształcie pochodzi z k. XIX w. - pocz. XX w. Już wcześniej na tym terenie utworzono pierwszy folwark NeuhoF (1579 r.), kilkanaście lat później zbudowano drugi - Schaferrei, który po wybudowaniu nowej owczarni nazwano Altschaferrei. Zespół pałacowo - folwarczny w Trzebielinie składał się z pałacu z parkiem, budynków gospodarczych, garażu, kuźni, stolarsni, warsztatu, obory (dawniej stajni), spichlerza, chlewni, stodoły, rządówki, dawnej kolonii robotników folwarcznych i prawdopodobnie młyna wodnego.

Obiekt jest typowym przykładem architektonicznym trzyczęściowego rozwiązania funkcjonalnego zabudowy gospodarczej. Dominującą część stanowi środkowy spichlerz, pozostałe dwie części były w różnych przedziałach czasu zamiennie stajnią, oborą, cielętnikiem lub chlewnią. Wzniesiony z cegły w konstrukcji murowanej, oraz słupowo-ryglowej.



9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Budynek użytkowany i poddawany bieżącym naprawom, posiada współczesne pokrycie dachowe. Wymaga remontu kapitalnego z konserwacją elementów ceramicznych elewacji i odtworzeniem stolarki.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-48		KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość TRZEBIELINO	
1. Nazwa PLEBANIA		2. Czas powstania II poł. XIX w.			
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym  Widok od północy, elewacja boczna (północna) i szczytowa (zachodnia).				4. Adres ul. Wiejska 18 (d. Trzebielino 88) dz. nr 111 obręb Trzebielino N: 54° 11' 54.261" E: 17° 5' 23.576"	
				5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino	
				6. Formy ochrony WEZ	

8. Historia, opis i wartości

Budynek powstał w II poł. XIX w., od 1968 r. pełni funkcję plebanii kościoła parafialnego pw. Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania zabytku dobry. Część historycznej stolarki okiennej wymieniona na pcv nie odzwierciedlającą kształtu otworów i podziałów.

postulaty konserwatorskie:

- objąć ochroną bryłę i wygląd elewacji budynku,
- przywrócić historyczny wygląd stolarki okiennej.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-49		KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość TRZEBIELINO	
1. Nazwa MŁYN WODNY W ZAGRODZIE MŁYNARSKIEJ		2. Czas powstania k. XIX w. / pocz. XX w.			
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym 				4. Adres ul. Pomorska 44 (d.Trzebielino 29) dz. nr 8/4 obręb Trzebielino N: 54° 12' 30.524" E: 17° 5' 24.199"	
				5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino	
				6. Formy ochrony WEZ MPZP Uchwała Nr 125/XXV/2005	

Widok od zachodu, z ulicy Pomorskiej. Elewacja szczytowa - południowa.

Widok od zachodu, z ulicy Pomorskiej. Elewacja szczytowa - południowa.

8. Historia, opis i wartości

Majątek w Trzebielinie pozostawał do 1945 r. w rękach rodziny Puttkamerów. Z ich inicjatywy musiał zostać zbudowany młyn wodny. W księdze adresowej majątków na terenie dawnego powiatu Miastko (Rumelsburg) z 1892 r. jest wymieniany młyn mączny jako część tutejszego majątku należącego do Puttkamerów. W późniejszych publikacjach (księga adresowa z 1920 r. oraz monografia powiatu Miastko z 1938 r.) nie ma już żadnych wzmianek o istnieniu młyna.

Być może przed 1945 r. młyn był własnością samego młynarza. Zagroda młynarza składała się z budynku młyna, domu młynarza, budynku gospodarczego oraz płatkarni po drugiej stronie rzeczki Pokrzywny. Płatkarnia oraz część zabudowań gospodarczych została rozebrana w latach 50. XX w.

Od 1994 r. funkcja młyna była zmieniana, młyn przeszedł prace adaptacyjne na małą elektrownię wodną, od 2014 r. osoba prywatna kupiła młyn z myślą o otwarciu restauracji i bazy kajakowej. Adaptacja młyna jest w toku.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Postulaty konserwatorskie:

- przywrócić stan stawu młyńskiego oraz rzeki do użytkowania, oczyścić wodę,
- stan obecny zabytku, poza częścią mieszczącą turbinę młyna, jest zły i wymaga remontu konserwatorskiego.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-50	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość TRZEBIELINO
1. Nazwa BUDYNEK MIESZKALNY		2. Czas powstania 2 poł. XIX w.	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym  Widok od wschodu, z ulicy Pomorskiej. Elewacja wschodnia i północna (szczytowa).			4. Adres ul. Pomorska 61 (d. Trzebielino 38) dz. nr 81/1 obręb Trzebielino N: 54° 12' 7.533" E: 17° 5' 16.648" 5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino 6. Formy ochrony WEZ

8. Historia, opis i wartości

Obiekt pierwotnie był dwurodzinnym budynkiem mieszkalno-usługowym, wykonanym w konstrukcji muru pruskiego z wypełnieniem cegłą. Zlokalizowany był w pierzei głównej ulicy przebiegającej przez wieś. W jednej części budynku znajdował się sklep Otto Kauna, a w drugiej mieszkała rodzina Jaschke. Zachowała się tylko jedna część budynku, pełniąca obecnie funkcję mieszkalną.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Obiekt w stanie technicznym bardzo dobrym. Zachowana bryła budynku. Wyremontowany z użyciem współczesnych materiałów, zacierających zabytkowy charakter, w szczególności zmieniono kształt i ilość otworów okiennych, wymieniono stolarkę na współczesną bez zachowania podziałów historycznych, wymieniono pokrycie dachowe na blachodachówkę oraz pokryto ściany tynkiem cienkowarstwowym z ociepleniem.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-51	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość TRZEBIELINO
1. Nazwa ZAJAZD OB. BUDYNEK MIESZKALNY I SKLEP		2. Czas powstania XIX/XX w.	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym  Widok od północy, elewacja frontowa (wschodnia) i boczna (północna)			4. Adres ul. Pomorska 57 (d. Trzebielino 39) dz. nr 84/1 obręb Trzebielino N: 54° 12' 5.923" E: 17° 5' 16.386" 5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino 6. Formy ochrony WEZ

8. Historia, opis i wartości

Budynek z przełomu XIX/XX w. pełniący historycznie funkcję zajazdu należącego do Rudolfa Gumza, później prowadzonego przez Carla Vandreiera, obecnie w tym budynku znajdują się mieszkania oraz sklep.

Obiekt na starych pocztówkach:



9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania dość dobry. Zachowała się bryła budynku, elewacje wyremontowane z użyciem materiałów współczesnych, zatracony historyczny detal architektoniczny.

postulaty konserwatorskie:

- zachować bryłę w niezmienionej formie,
- w miarę możliwości odtworzyć detale i stolarkę historyczną.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-52	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość TRZEBIELINO
1. Nazwa BUDYNEK MIESZKALNY		2. Czas powstania pocz. XX w.	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym 			4. Adres ul. Pomorska 24 (d. Trzebielino 71a) dz. nr 62 obręb Trzebielino N: 54° 11' 59.061" E: 17° 5' 13.394"
6. Formy ochrony WEZ			5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino

Widok z ulicy pomorskiej, w kierunku północnym. Elewacja frontowa - zachodnia i szczytowa - południowa.

8. Historia, opis i wartości

Budynek pełnił funkcję zajazdu z salą. Należał do Bernarda Krause, później prowadził go Brandt, a także Kautz. Obecnie budynek mieści bibliotekę gminną.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Budynek w stanie technicznym dobrym. Wyremontowany z użyciem współczesnych materiałów.

Stan zachowania zabytkowej bryły dobry, zatracony detal architektoniczny oraz oryginalny kształt i podziały stolarki okiennej i drzwiowej.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-53	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość TRZEBIELINO
1. Nazwa BUDYNEK MIESZKALNY		2. Czas powstania poł. XIX w.	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym 			4. Adres ul. Wiejska 14 (d. Trzebielino 76) nr dz. 69/1 obręb Trzebielino N: 54° 11' 55.795" E: 17° 5' 21.879"
Widok od strony wschodniej, elewacja frontowa (wschodnia), elewacja szczytowa (południowa).			5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino
			6. Formy ochrony WEZ

8. Historia, opis i wartości

Budynki przy ul. Wiejskiej 14 oraz Wiejskiej 12 (Trzebielino 76 i 76a), obecnie "bliźniak" na dwóch różnych posesjach, stanowiły w przeszłości jeden budynek mieszkalny, o typowych cechach zabudowy mieszkalnej w zagrodzie wiejskiej.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan techniczny oraz stan zachowania zabytku obu części budynku jest różny. Część pod nr 76 zachowała zabytkową stolarkę okienną na poddaszu oraz deskowany szczyt, pokrycie dachowe dachówką ceramiczną, stolarka na parterze wtórna bez zachowania podziałów. W części budynku pod nr 76a wyremontowano elewacje i dach z użyciem materiałów współczesnych. Część "76a", z uwagi na zmianę technologii pokrycia dachowego jest wyższa od części "76", co skutkuje zaburzeniem historycznej bryły budynku.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-54	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość TRZEBIELINO
1. Nazwa BUDYNEK MIESZKALNO-GOSPODARCZY		2. Czas powstania XIX/XX w.	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym  Widok od strony południowej, elewacja szczytowa - południowa i boczna - wschodnia.			4. Adres ul. Wspólna 1 (d. Trzebielino 83) dz. nr 75 obręb Trzebielino N: 54° 11' 54.645" E: 17° 5' 15.096" 5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino 6. Formy ochrony WEZ

8. Historia, opis i wartości

Budynek stanowi przykład typowej zabudowy wiejskiej zagrodowej z przełomu XIX/XX w.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan techniczny budynku dobry, budynek przeszedł remont i przebudowę z użyciem materiałów współczesnych, zacierające charakter zabytkowy, w szczególności zmieniono kształt i ilość otworów okiennych, wymieniono stolarkę na współczesną bez zachowania podziałów historycznych, podniesiono ściankę kolankową, wymieniono pokrycie dachowe na blachę oraz pokryto ściany tynkiem cienkowarstwowym z ociepleniem. Zachowany został podłużny kształt budynku.

Postulaty konserwatorskie:

- objąć ochroną budynek jako element zespołu zagrody wiejskiej.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-55	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość TRZEBIELINO
1. Nazwa STODOŁA		2. Czas powstania k. XIX w.	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym  Elewacja południowa, od strony wnętrza podwórza.			4. Adres ul. Wspólna 1 (d. Trzebielino 83) dz. nr 75 obręb Trzebielino N: 54° 11' 55.129" E: 17° 5' 14.029" 5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino 6. Formy ochrony WEZ

8. Historia, opis i wartości

Budynek stanowi przykład typowej stodoły w zabudowie zagrodowej, w konstrukcji słupowo-ryglowej (muru pruskiego) stosowanej na tych terenach od końca XVIII w. Wypełnienie pól muru pruskiego cegłą silikatową datuje powstanie obiektu po wprowadzeniu jej do przemysłowej produkcji w lokalnej cegielni na koniec XIX w. a nawet początek XX w.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania dostateczny, zadbane otoczenie, stodoła remontowana tradycyjnymi technologiami gospodarczymi. Niewielkie braki wypełnienia cegłą uzupełniane kontrastującą czerwoną cegłą, ubytki i korozja elementów drewnianych wzmacniane deskami. Kunszt napraw stolarskich niski w porównaniu do oryginału.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-56		KARTA ADRESOWA ZABYTKU	3. Miejscowość TRZEBIELINO
1. Nazwa PARK HISTORYCZNY		2. Czas powstania k. XVIII w.	4. Adres Trzebielino dz. nr 11/10 obręb Trzebielino N: 54° 12' 18.244" E: 17° 5' 20.172"
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym			
			
Widok od strony wejścia do parku, z ulicy Pomorskiej, w południowej części założenia.			5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino
			6. Formy ochrony WEZ

8. Historia, opis i wartości

Trzebielino do 1684 r. było posiadłością Puttkamerów. Później przeszło w ręce marszałka polnego von der Golza, następnie odzyskał je dla swego rodu Jerzy Wawrzyniec von Puttkamer. Nie na długo jednak, ponieważ w 1717 r. musiał oddać Trzebielino w zastaw. Kolejnymi właścicielami majątku byli: podpułkownik Ewald von Massow, Kazimierz von Massow, wdowa po Henryku Joachimie von Blankenburgu, po czym jeszcze raz odzyskali je Puttkamerowie.

Zespół pałacowo-folwarczny w Trzebielinie położony jest w północnej części wsi, po obu stronach drogi przelotowej. Część reprezentacyjna z pałacem i parkiem znajduje się po stronie zachodniej, po wschodniej zlokalizowano zabudowę gospodarczą i inwentarską. Park stanowi rozległe założenie zieleni wysokiej, o pow. ok. 5 ha. Szczególną wartość parku stanowi dobrze zachowany starodrzew, który składa się głównie z gatunków rodzimych: lipa drobnolistna, dąb szypułkowy, jesion wyniosły, klon zwyczajny i olsza czarna. Park jest ogólnodostępny i należy do zasobu gminnego.

W roku 2019 przeprowadzono w parku roboty budowlane polegające na odtworzeniu fragmentu ścieżki parkowej i wyposażeniu tej części parku w małą architekturę i oświetlenie. Gmina planuje dalsze prace rewaloryzacyjne.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Historyczny układ parku i zieleni zatarty. Licznie zachowany starodrzew, w tym pomniki przyrody.

W trakcie prac rewaloryzacyjnych w parku należy dążyć do uczynienia historycznego układu parku, stosować historyzujące elementy wyposażenia parku oraz zachować ich spójny charakter w trakcie prac prowadzonych etapowo.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-57	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość ULISZKOWICE
1. Nazwa PARK HISTORYCZNY		2. Czas powstania	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym 			4. Adres Uliszkowice dz. nr 9/10, 14/2 obręb Suchorze N: 54° 16' 25,4" E: 17° 07' 14,2"
			5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino
6. Formy ochrony WEZ			

Orientacyjna lokalizacja parku na gminnej geomapie i ortofotomapie

8. Historia, opis i wartości	9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji	
	10. Wykonanie karty (autor, data i podpis) arch. Karina Wiśniewska arch. Dorota Misiaczyk-Struzik 11.2022	11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)* * dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-58		KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość ZIELIN	
1. Nazwa D. RZĄDCÓWKA OB. BUDYNEK MIESZKALNY		2. Czas powstania 1903 r.			
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym				4. Adres ul. Kwiatowa 5 (d. Zielin 39) dz. nr 20/12 obręb Zielin N: 54° 14' 42.324" E: 17° 6' 14.502"	
				5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino	
				6. Formy ochrony WEZ	

Widok od strony zachodniej, elewacja boczna, wejściowa (zachodnia) i szczytowa (południowa)

8. Historia, opis i wartości

Wieś Zielin (niem. Sellin) była znana z dokumentów już od XV w. Jest ona kolejnym majątkiem rodu Puttkamerów.

Nie są znane daty powstania pierwszych budynków folwarku, według informacji z tzw. kart inwentarzowych środków trwałych najstarsze budynki pochodzą z 2 poł. XIX w. natomiast rządcówka wraz z gorzelnią, oborą, magazynem zbożowym wraz z oborą, dwoma budynkami mieszkalnymi miała zostać zbudowana w 1903 r.

Po 1945 r. rozebrano zniszczony przez Rosjan budynek dawnego dworu, oraz część budynków folwarcznych. Remonty i przebudowy na potrzeby Państwowego Gospodarstwa Rolnego były wykonywane do lat 80. kilkakrotnie. Po upadku PGRu majątek przejęła Agencja Własności Rolnej Skarbu Państwa, budynki mieszkalne należące do zespołu zostały wykupione przez mieszkańców, w tym Rządcówka, która jest obecnie budynkiem mieszkalnym.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan techniczny obiektu jest dobry, budynek jest zadbane jednak w porównaniu do 1996 r. wyremontowano obiekt z użyciem materiałów współczesnych. Wymieniono stolarkę na pcv bez zachowania podziału, dobudowano daszek dwuspadowy nad werandą, daszki jednospadowe przy wejściach do budynku, które optycznie zaburzyły historyczną bryłę.

Postulaty konserwatorskie:

- usunąć bezstylowe zadaszenie nad werandą oraz daszki nad wejściami
- wymienić stolarkę na drewnianą z zachowaniem podziałów historycznych.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-59	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość ZIELIN
1. Nazwa ZESPÓŁ MLECZARNI		2. Czas powstania pocz. XX w.	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym  Widok zespołu od strony północnej			4. Adres Zielin 1 dz. nr 81/1, 81/2, 81/3 obręb Zielin N: 54° 14' 26.16" E: 17° 5' 27.175" 5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino 6. Formy ochrony WEZ

8. Historia, opis i wartości

Pierwsze wzmianki dotyczące dużego gospodarstwa rolnego w miejscowości Sellin (obecnie Zielin) pochodzą z 1928 roku. Według źródeł to właśnie wtedy powstał zakład zajmujący się głównie produkcją serów dojrzewających z mleka od hodowanych w gospodarstwie krów. Wtedy to zostały zbudowane piwnice zakładu, funkcjonujące jako dojrzewalnie sera. W związku z przesunięciem w 1944 r. linii frontu pod koniec II Wojny Światowej, produkcja w zakładzie została wstrzymana. Po II Wojnie Światowej Zakład został przekształcony w zamiejscowy oddział Okręgowej Spółdzielni Mleczarskiej w Miastku. W ciągu XX w. zmieniały się formy własnościowe zakładu, jednak funkcja pierwotna związana z mleczarstwem i serowarstwem kontynuowania jest do dnia dzisiejszego. Firma, która powstała w 2017 roku, kontynuuje tradycje serowarskie sięgające roku 1928, a może nawet 1920. Zieliński zakład słynie z wytwarzania regionalnych serów dojrzewających. W 2018 r. dwukrotnie wybuchł pożar w zakładzie, oba pożary przyniosły duże straty, ucierpiała część mieszkalna budynku mleczarni, hala produkcyjna, spłonęło biuro oraz laboratorium itp.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-60		KARTA ADRESOWA ZABYTKU	3. Miejscowość ZIELIN
1. Nazwa BUDYNEK STACJI KOLEJOWEJ OB. BUDYNEK MIESZKALNY		2. Czas powstania 1883 r.	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym 			4. Adres Zielin, ul Kolejowa 4 dz. nr 19/9 obręb Zielin N: 54° 14' 23.013" E: 17° 6' 2.017"
			5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino
			6. Formy ochrony WEZ

Widok z ulicy Kolejowej, od strony wschodniej. Elewacje wschodnia (szczytowa z wejściem) i północna.

Widok z ulicy Kolejowej, od strony wschodniej. Elewacje wschodnia (szczytowa z wejściem) i północna.

8. Historia, opis i wartości

Otwarcie linii kolejowej Lipusz - Korzybie, na trasie której znajduje się Zielin, nastąpiło w listopadzie 1883 r.

Stacja historycznie nosiła nazwy Sellin (od 1883 r.), Zieleń Koszaliński (po 1945 r.), Zielin (po 1947 r.), Zielin Miastecki (od 1950 r.).

Początkowo Zielin był stacją obsługującą ruch pasażerski i towarowy, następnie jedynie przystankiem, aby od 1991 r. przyjmować już tylko ruch towarowy. Z końcem XX w. przystanek zlikwidowano, a budynki stacji przejęły funkcję mieszkalną. Do 2018 r. odbywał się jeszcze ruch drezynowy, ale po roku 2020 linia została zamknięta.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania budynku dobry, zachowana bryła, materiał, oraz część stolarki drewnianej. Budynek w dostatecznym stanie technicznym, wykonywane są naprawy bieżące.

Postulaty konserwatorskie:

- uzupełnić i ujednolicić stolarkę nawiązując do historycznych podziałów,
- remont pokrycia dachowego z użyciem dachówki ceramicznej,
- remont konserwatorski elewacji ceglanych, szczególnie naprawa elewacji wschodniej z usunięciem pozostałości tynku po przybudówce.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-61		KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość ZIELIN	
1. Nazwa WODOCIĄGOWA WIEŻA CIŚNIEŃ - KOLEJOWA		2. Czas powstania ok. 1910 r.		4. Adres Zielin dz. nr 19/2 obręb Zielin N: 54° 14' 23.641" E: 17° 6' 5.987"	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym					
					
Widok z ulicy Kolejowej, od strony południowej.				5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino	
				6. Formy ochrony WEZ	

8. Historia, opis i wartości

Ujęcie wody trakcyjnej i technologicznej oraz pitnej dla stacji kolejowej wykonano ok. 1910 r. wyraźnie nawiązując do modelu kolejowej wieży wodnej Ustki z 1878 r. Wodę czerpano ze studni kopanej położonej 5 m na płd. od wieży. Pierwotna przepompownia znajdowała się w przyziemiu wieży. Ok 1960 r. zlikwidowano pompę w wieży instalując pompę głębinową w studni, która podaje wodę do zbiornika wieżowego, skąd grawitacyjnie rozprowadzania jest do lokalnej sieci wodociągowej, obejmującej również żurawie stacyjne. Po likwidacji trakcji parowej utrzymano ruch stacji wodnej. Architekturę wieży utrzymano w konwencji historyzującej, jest ona klasyfikowana jako "kolumna dwumodułowa".

Ok. 1970 r. wykonano remont kapitalny wieży, ok. 1980 r. zlikwidowano stację pomp w przyziemiu wieży, ok. 1990 stalowy piec węglowy w przyziemiu zastąpiono kaflowym.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania obiektu dobry, stan techniczny części murowanej dobry, stan deskowania na głowicy zbiornika zły, wymaga remontu. Pomost komunikacyjny ze zniszczonym deskowaniem, elementy metalowe skorodowane.

Postulaty konserwatorskie:

- wykonać prace konserwacyjne pokrycia dachowego i deskowania, prace antykorozyjne elementów drewnianych,
- zachować bryłę, elewacje, prace konserwatorskie prowadzić w oparciu o materiały i technologie zbliżone do oryginalnych.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-62	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość ZIELIN
1. Nazwa BUDYNEK MIESZKALNY		2. Czas powstania k. XIX w.	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym  Widok od strony południowej, od strony torów			4. Adres Zielin, ul. Kolejowa 2 dz. nr 19/3 obręb Zielin N: 54° 14' 23.1" E: 17° 6' 00" 5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino 6. Formy ochrony WEZ

8. Historia, opis i wartości

Otwarcie linii kolejowej Lipusz - Korzybie, na trasie której znajduje się Zielin, nastąpiło w listopadzie 1883 r. Budynek stanowił kolejowe zaplecze mieszkalne. Obecnie budynek dalej pełni funkcję mieszkalną.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania budynku dobry, zachowana bryła, materiał, oraz część stolarki drewnianej. Budynek w dostatecznym stanie technicznym, wykonywane są naprawy bieżące. Widoczne są ślady przebudowy/remontu na ścianach zewnętrznych, na całej wysokości obiektu, szczególnie od strony południowej. Do bocznych (szczytowych) ścian budynku dostawiono niższe parterowe przybudówki również z cegły ceramicznej.

Postulaty konserwatorskie:

- uzupełnić i ujednolicić stolarkę nawiązując do historycznych podziałów,
- remont konserwatorski elewacji ceglanych.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

11.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-63	KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość ZIELIN
1. Nazwa CMENTARZ EWANGELICKI		2. Czas powstania XIX w.	
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym 			4. Adres Zielin dz. nr 255 obręb Zielin N: 54° 15' 3.495" E: 17° 6' 22.454" 5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino 6. Formy ochrony WEZ
Widok z terenu cmentarza.			

8. Historia, opis i wartości

Cmentarz położony jest ok. 200 m na północny-wschód od zabudowań wsi Zielin. Znajduje się w kompleksie leśnym, bezpośrednio wzdłuż drogi leśnej prowadzącej do traktu łączącego Zielin ze Starkowem. Powierzchnia cmentarza wynosi ok. 0,6 ha. Najstarszy istniejący nagrobek pochodzi z 1933 r. Wartościowy jest dość czytelny układ cmentarza, pozostałości kamienne (fragmenty nagrobnych krzyży, nagrobków, postumentów w kształcie pnia drzewa, tablic) oraz starodrzew. W 2007 r. wycięto starodrzew przy granicy północnej i wschodniej cmentarza.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Granice cmentarza uczytelnione są przez zachowany starodrzew oraz pozostałości kamiennego muru ogrodzenia w południowo-wschodnim narożu. Nagrobki i mogiły orientowane wschód-zachód, stan zachowania nagrobków jest zły, widoczne są betonowe nagrobki z zatartymi napisami, porośnięte mchem, fragmenty kamiennych i betonowych elementów porozrzucane są po całym terenie. Stan zachowanego starodrzewu jest dobry.

Postulaty konserwatorskie:

- usunąć samosiejki,
- uczytelnić mogiły i nagrobki przez oczyszczenie z runa leśnego i krzaków,
- wskazana renowacja krzyży i nagrobków
- konieczne są systematyczne prace porządkowe dla zachowania czytelności cmentarza.

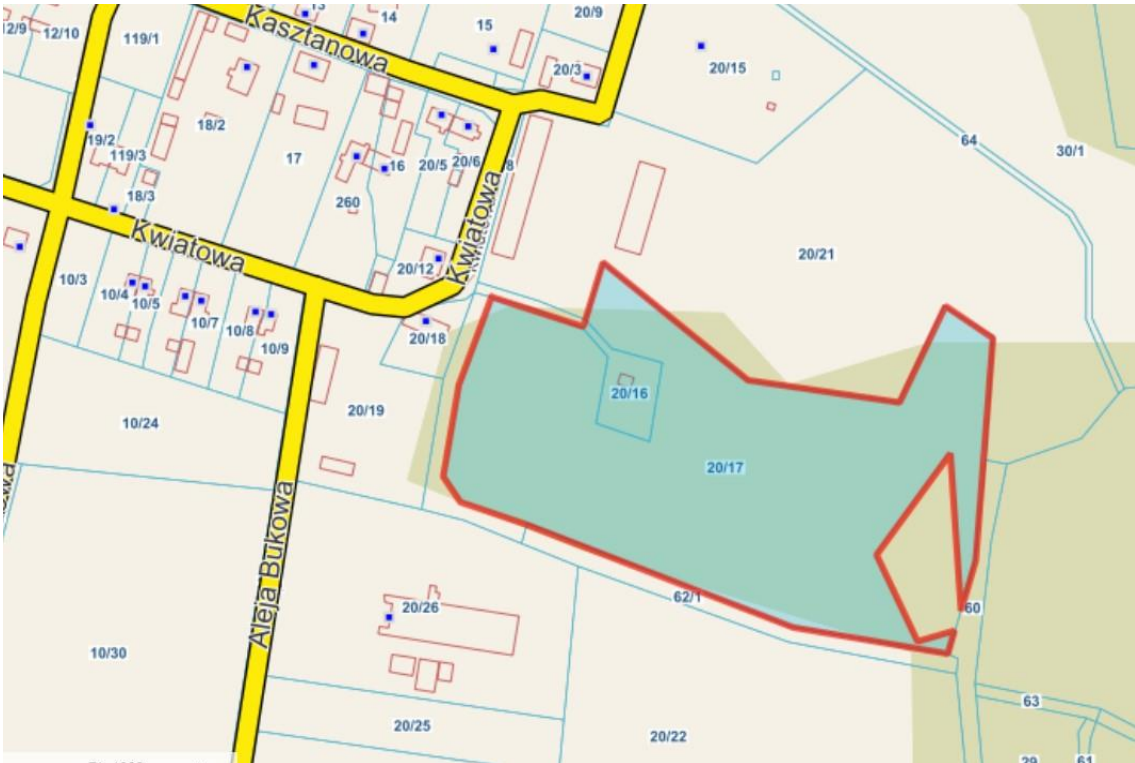
10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków

GEZ B-64		KARTA ADRESOWA ZABYTKU		3. Miejscowość ZIELIN	
1. Nazwa PARK HISTORYCZNY			2. Czas powstania		
7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym			4. Adres Zielin dz. nr 20/16, 20/17 obręb Zielin N: 54° 14' 39.315" E: 17° 6' 21.544"		
			5. Przynależność administracyjna województwo pomorskie powiat bytowski gmina Trzebielino		
6. Formy ochrony WEZ MPZP Uchwała Nr 147/XIX/2020 z dnia 2020-08-26					

8. Historia, opis i wartości

Obszar parku wynosi ok. 2,7 ha.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Historyczny układ parku i zieleni zatarty..

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

arch. Karina Wiśniewska
arch. Dorota Misiaczyk-Struzik

10.2022

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków